

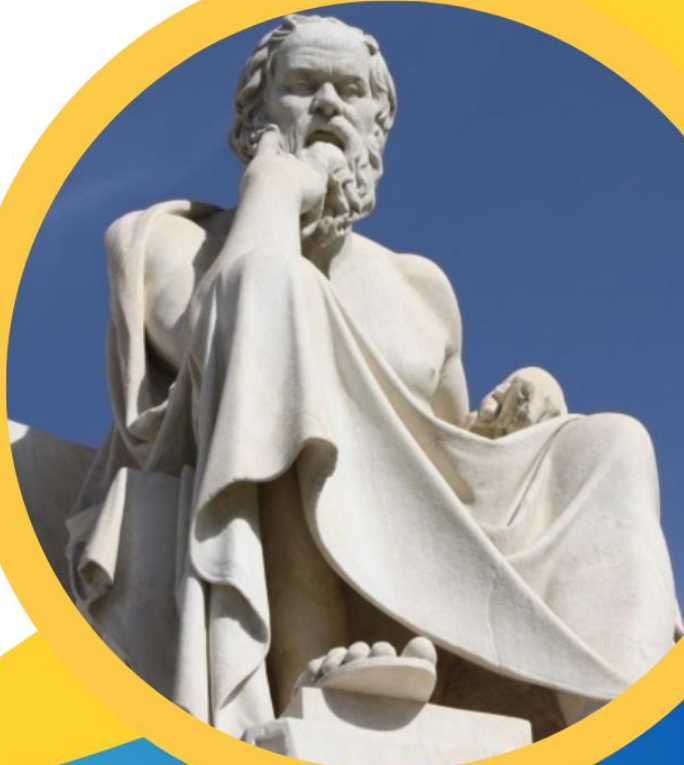
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра філософії та міжнародної комунікації

ЗБІРНИК

науково-практичного семінару

«ПОДОРОЖ У СВІТ ФІЛОСОФІЇ»

(в рамках «Тижня філософії» до Всесвітнього дня філософії)

16 листопада 2023 р.
м. Київ

*Проценко Юлія Євгенівна,
студентка факультету інформаційних технологій
Національного університету біоресурсів і природокористування України.
Викладач-консультант:
Тарас Віталійович Горбатюк*

ЛЮДИНА ХХІ СТОЛІТТЯ

У ХХІ столітті людина стикається із надзвичайними трансформаціями, що охоплюють всі аспекти її життя. Цей століття відрізняється від попередніх епох своєю швидкістю розвитку. В нашому столі все більше можливостей та зручностей для комфортного життя. Але людині важко адаптуватися в середовищі.

Одною із глобальних проблем для людини ХХІ столітті це є техніка. Наприклад Інтернет, штучні інтелекти, роботи які вже починають замінювати людей та багато іншого. Ці наукові досягнення відкривають безмежні можливості для нових відкриттів та розвитку, однак вони також викликають етичні, приватні та безпекові розгляди. Людина повинна постійно бути на поготові вчити нове та вдосконалювати себе, якщо люди вивче і буде думати (Мені і цього вистачить), але це не так адже технології змінюються настільки швидко, що стають застарілими навички, які раніше вважались незамінними.

Другою проблемою є глобальні проблеми для людства. Наприклад клімат якій вже не такий, як 20 років тому, екологічна криза, бідність та соціальна нерівність. Людям ХХІ століття доручено залишити нашу планету в хорошому стані для майбутніх поколінь і розв'язати складні соціальні проблеми.

Усі ці виклики вимагають від нас гнучкості, навчання та співпраці. Люди повинні пристосовуватися до змін, розвивати навички та робити спільні зусилля для забезпечення сталого майбутнього. Якщо всі люди будуть сидіти на місці з склавши руки, то це все призведе до дуже сумного кінця, а точніше до вимирання людей та планети. Це вимагає від нас відкритості до нових ідей, толерантності до інших культур і точок зору, а також активної участі у суспільних процесах та вирішенні проблем, які стоять перед сучасним світом.

У заключенні, ХХІ століття вимагає від нас не лише збереження минулих цінностей та навичок, але й готовність до постійного росту і вдосконалення, активної участі у глобальних ініціативах та співпраці для забезпечення сталого та кращого майбутнього для всіх.

*Петренко Богдан Валерійович,
Студент факультету інформаційних технологій Національного
університету біоресурсів і природокористування України.
Спеціальність: комп'ютерна інженерія
ki23-b.petrenko@nubip.edu.ua
Викладач-консультант:
Тарас Віталійович Горбатюк*

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Мир та людяність завжди були серед центральних тем роздумів філософів. Вони розглядали мир як найважливіший елемент гармонії, яку людство має зберігати, та визначали унікальність людської істоти в її здатності до співчуття та моральності. Філософія, в цьому контексті, слугує інструментом на захисті миру та людяності.

Однією з ключових ідей у розгляді миру є ідея справедливості. Філософи, такі як Джон Ролз та Іммануїл Кант, розвивали концепції справедливості, які покликані забезпечити мирне співіснування людей у суспільстві. Ролз пропонує теорію справедливості як безпристрасний розподіл ресурсів та можливостей, що допомагає попередити соціальні конфлікти та нерівність. Тим самим, філософія допомагає створити основу для миру шляхом розробки принципів справедливого співжиття.

Разом з тим, в межах досліджень, увага акцентується на тому, що робить людину унікальною - її моральну природу. Від Сократа до Мартіна Лютера Кінга, філософи завжди акцентували на важливості моральних цінностей та відповідальності перед іншими. Моральні принципи, які дорогоцінні для філософії, включають співчуття, справедливість та толерантність. Ці принципи є фундаментом, на якому будується людяність. Філософія спонукає нас розглядати інших як рівних та поважати їх права, що є ключем до підтримки миру та гідності.

Завдяки рефлексії, ми можемо розуміти, як мир та людяність співвідносяться між собою. Філософія слугить інструментом на захисті цих цінностей, надаючи нам інтелектуальні засоби для розуміння і вдосконалення суспільства. Вона вчить нас думати глибше про причини конфліктів та розвивати стратегії миру і співпраці.

Філософія не лише аналізує поняття миру та людяності, але також пропонує цінні ідеї та принципи, які допомагають розвивати їх на практиці. Вона надає нам інтелектуальний інструментарій для тлумачення наших моральних обов'язків, справедливих відносин та шляхів досягнення миру у світі. Важливість філософії в захисті миру та людяності полягає в

її здатності виконувати роль провісника, який освітлює нам шлях до розуміння, співчуття та гармонії в цьому складному світі.

У підсумку, філософія грає важливу роль у захисті миру та людяності. Вона надає нам концептуальні рамки для розуміння справедливості та моральності, інсценує цінність співчуття та толерантності, і спонукає нас робити суспільство кращим для всіх його членів.

*Сидоренко Дмитрій Юрійович,
Студент факультету інформаційних технологій, Комп'ютерна
інженерія
ki23-d.sydoenko@nubip.edu.ua
Викладач-консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович*

ЛЮДИНА ХХІ СТОЛІТТЯ

Космос, зірки, чорні діри, гравітаційні колапси, мільйони галактик і ще більше планет, безмежний простір... Здавалося б, що у цьому хаосі немає місця для людини, але воно з'явилося цілком випадково десь біля білесенької зорі – Сонця. Ще мільярди років наша планета змінювалася: горіла, замерзала, народжувала нових істот і вбивала їх. І прийшов наш час – людський. Велика кількість філософів намагалися пояснити будову всесвіту і розглянути людину як частину природи і космосу. Але Сократ вирішив розвернути філософію і дослідити самого себе – людину. „Пізнай самого себе“ – вихідна теза його філософії. Тож дослідимо себе і вирішимо ким є людина ХХІ століття!

Пройшло вже чимало часу, щоб ми переступили етап спалення жінок за їх красу на вогні, від обезголовлення геніїв за неготовність світу прийняти світлі розуми, від гальмування церквою розвитку медицини, науки і тому подібне. Сьогодні людина має бути вільною у всьому: ми можемо отримати освіту, обрати у автобусі будь-яке місце не залежно від кольору нашої шкіри, обирати владу у країні, усебічно розвиватися. Але, не дивлячись на усі гуманістичні засади, закони і толерантність, ми вже маємо побудований світ із своїми правилами і фактичними законами – законами надиктовані суспільством і законами власного авторства. Людина сама себе обмежує і цьому винна свідомість – єдине, що нас виділяє серед усіх тварин. Ми постійно вигадуємо собі комплекси, проблеми, думаємо занадто багато про минуле і тривожимось майбутнім. Вже краще бути закоренілим позитивістом і слідувати ідеям Конта, ніж замикати себе у рамках власного буття. Математик буде куди щасливішим за глибокого і пронизливого філософа.

Думка оточуючих обирає нам одяг, освіту, режим дня, релігію, друзів і кохання. Власне *Я* поступово лягає під *Люди – навколо*. Що дивно, але ми вже

маємо із самого початку усе, щоб бути щасливим: повітря, щоб дихати; люди, щоб спілкуватися; вода, щоб втамувати спрагу; Розвиток людства ще до всього додав комфорт: теплу оселю для холодної зими, книги і фільми для нудного вечора; мобільний зв'язок, щоб розказати анекдот кому забажаєш; інтернет, щоб знайти будь-яку інформацію або просто весело провести час. І на скільки ж безглуздо казати, що усі сучасні винаходи навпаки псують нам життя або те що люди стали заложниками технологічного прогресу. Нісенітниця! Якщо є – то користуйся! Звісно можна згадати забруднення повітря, глобальне потепління, ядерну зброю... Але то вже буде інша тема для довгої розмови. Якщо ми боїмося смерті планети, то на цей привід скажу так: усе у світі має свій біологічний вік (навіть планета - Земля).

Отже, людина ХХІ століття – це птах у клітці із відкритими дверима, який якщо захоче то полетить досліджувати світ і помре щасливим, або замкне клітку і помре там, замкненим у клітці.

Олексієнко Ярослав Максимович,

*Студент факультету інформаційних технологій, спеціальність
кібербезпека*

kib21-ya.oleksienko@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ НА СТОРОЖІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ. НОВА ТРИДЦЯТИЛІТНЯ ВІЙНА І ВИХІД З НЕЇ

Сьогодні питання миру в світі стає чи не найголовнішою темою в житті людей. Від політичних баталій світових сил до родин в Україні, Ізраїлі та можливих інших точках конфлікту, люди, суспільства починають розуміти, що той світовий порядок, в якому ми так довго і мирно жили, відходить в небуття. На поверхню виходять конфлікти, які були приспані або відсунуті на дальні плани за допомогою грошей, договорів і намагань постійно тримати статус кво у різних конфліктах для вічного проживання сьогодення. Зараз же індивід зустрічається з тим, що він не розуміє ні своїх перспектив, ні свої можливостей у цей час. Це викликає страх та гостро ставить ще одну проблему – відчуття своєї людяності. Людяність - як переживання слабкості перед вітрами змін, чи навпаки, сила волі, що б їм протистояти. Але мені здається, що це лише акцидентальний опис людяності, що не відповідає суті цього терміну. Людяність – це необхідність та пошук сенсу життя, що і визначає, чи має вона силу протистояти, чи вона захоче заховатися у темній печері і ніколи більше не вийде з неї. Переживання цієї людяності, бажання реалізувати її породжує як війну так і мир. Війна – це продовження політики воєнними методами, як

вказував Клаузевіц. Але я надам своє визначення, що на мою думку більше коректніше розкриває світобудівничу функцію війни. Війна- це продовження політики (мистецтва домовляння про спільне життя і благо) воєнними методами, що в своєму ефекті має здатність спрощувати світ нижче рівня довоєнного, але закінчитися може лише перебудовою світу у складніший ніж довоєнний. Простіше можна сказати, що війна допомагає знизити життєвий потенціал певних сенсів, що призводить до можливості вирішення найскладніших конфліктів, але ніколи не може бути закінченою, поки не буде вибудований такий світ, де вирішення конфліктів цих сенсів буде можливим у інший спосіб.

Саме тут на авансцену виходить філософія та філософи. Філософія володіє концептуальною владою, тобто творить та досліджує світоглядні системи, в середині яких і перебувають сенси. Ні політики, ні військові, ні прості релігійні чини не можуть дати зв'язку сенс-світогляд, так як не володіють цілісним поглядом та установкою на цілісне і мудре сприйняття реальності. Всі актори суспільства діють всередині створених сенсів та установок, що і підтверджує важливість філософської роботи. “Sapientia Potentia est” – цей принцип представлений Алкуїном дозволив імперії Карла Великого зробити стрибок у розвитку Європи. Комунізм Маркса створив силу такого масштабу, що й останній великий філософ Європи, Юрген Хабермас, є представником неомарксистської «франкфуртської школи», а про глибину проникнення лівих ідей нема чого і говорити. Ніцше зі своїми ідеями надлюдина, Фома Аквінський з своїми теологічними поглядами, що задали рух пізньосередньовічній та ранньомодерній Європі. Все це докази могутності філософії і її призначення: знаходження мудрості не як знання, а як форми буття всього суцього у відповідності з необхідним.

Нова 30 літня війна – це процес перебудови світу на основі воєнних протиборств. Філософи пропустили шанс і дозволили війні знову постукати у двері людства. Ідеї про кінець історії, «тіло без органів», толерантності замість поваги та вічного продовження теперішнього замість подорожі в майбутнє знищили шанс для мирного об'єднання людства у нові форми. Ситуація постмодерна відмовила філософії у її історичності та концептуальності, а множинність істини добила психологічне життя людини, так як все що є стало квазісенсом, що отруює душу, розпорошує людяність. Зараз перед філософами стоїть нова задача: відмовитися від принципів та установок Постмодернізму, знову почати пошуки суті людини у розріз появи прибульців, ШІ та нарешті почати осмислювати принципи, які можуть лягти в основу Вселюдства або нової цивілізації - цивілізації Гідності. Потрібно йти за горизонти, а не продовжувати теперішнє. Потрібно відновити філософію у її суті. Потрібно віднайти людяність...

*Науменко Світлана Степанівна,
Студентка факультету інформаційних технологій, спеціальність
кібербезпека;
kib21-s.naumenko@nubip.edu.ua;
Викладач-консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович;*

ЛЮДИНА ПІД ТИСКОМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Розвиток інформаційних технологій став не тільки досягненням сучасності, але і викликом для суспільства. Людина знаходиться під постійним тиском інформаційного потоку, який не залишає їй можливості відпочити від звуків, зображень і даних, що її оточують. Ця інформаційна навала вимагає глибокого філософського осмислення, оскільки вона впливає на багато аспектів нашого життя.

Одним з головних викликів, перед яким стоїть людина під тиском інформаційних технологій, є збереження психічного здоров'я. Надмірне споживання інформації може призвести до стресу, апатії і втоми. Люди починають відчувати нав'язливість інформаційних потоків, які постійно оточують їх.

З іншого боку, інформаційні технології впливають на наші міжособистісні відносини. Вони можуть зближувати людей, дозволяючи спілкуватися на великі відстані, але водночас вони можуть віддалити нас один від одного. Віртуальне спілкування не завжди може передати всю глибину інтеракції, яку можна відчути під час особистої зустрічі. Саме тому постає питання як зберегти співчуття та емпатію в цьому віртуальному світі, де невербальні сигнали майже відсутні.

Крім того, інформаційні технології породжують складні питання щодо приватності та безпеки. Збереження та обробка великих обсягів особистих даних може викликати сумніви стосовно приватності та можливого зловживання цими даними.

Усі ці аспекти викликів, які стоять перед людиною під тиском інформаційних технологій, вимагають глибокого філософського осмислення. Філософія може надати нам інструменти для рефлексії, допомагаючи зрозуміти, як краще взаємодіяти з інформаційними технологіями, як зберегти наше психічне здоров'я та людську природу в цьому цифровому світі. Вона може спонукати нас до пошуку відповідей на складні питання щодо нашого спілкування, етики та ефективного використання інформаційних технологій.

Завершуючи, під тиском інформаційних технологій філософія стає необхідною у сучасному світі. Вона допомагає нам зберегти баланс між можливостями інформаційних технологій та людською природою. Людина

повинна знайти час задуматися над цими викликами та шукати філософські відповіді на ці питання, щоб ефективно використовувати інформаційні технології, залишаючи при цьому людяність та міркування недоторканими.

Бровченко Софія Олегівна,

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету, «міжнародні відносини»

sofiabrovchenko10@gmail.com

Викладач-консультант:

Шинкарук Василь Дмитрович

«ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ»

Мета есе: показати проблеми становлення філософії України правового захисту.

На мою думку, захист прав людини – дуже велика проблема в нашому світі, яка ніколи не втратить свою актуальність тому, що стосується звичайного буття людини, існування, реалізації, зростання. Забезпечувати захист прав та реалізацію людини – це найважливіше завдання України, адже багато де, не дотримуються прав людини і Україна не є виключенням. Ситуація з цим дуже загострилась, яскравий приклад - Майдан 2014, де стали вираження невдоволення народу діями влади, неповаги до прав людей.

Ще недавно проблему захисту прав людини українські філософи досліджували скромно. Багато кількість правників була впевнена, що після закріплення прав людини у позитивному праві, то ситуація відразу зумовить їх забезпечення. Наразі українці мають всі можливі кодекси, але проблема все-таки залишається не повністю вирішеною, адже порушення їх в сучасній Україні стало масовим. Права людини поважати ніхто не готовий, як державна влада так і самі громадяни. Зрештою людина опинилася пораженою державою з її репресивною системою. Я вважаю, що має розвиватись принцип цінності та гідності людини, а ще індивідуальності, адже кожна людина неповторна.

Сучасна філософія захисту прав людини має стверджувати загальнолюдські цінності, які відтворюють основи буття. Філософи наголошують, що треба відмовитись від розуміння прав людини як чогось непорушного. В сучасній філософії має бути основа, що права людини постійно розвиваються. Їх потрібно завжди винаходити й встановлювати.

Ярмоленко Варвара Русланівна,
Студентка гуманітарно-педагогічного факультету, спеціальність
"Філологія германські мови та літератури (переклад включно, перша
англійська)". 1 курс 2 група.
Викладач-консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович

ФІЛОЛОГІЯ ТА ФІЛОСОФІЯ: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК І ВПЛИВ

Філологія та філософія – це дві різні науки, але вони мають глибокі зв'язки та взаємодіють одна з одною на багатьох рівнях. Це взаємозв'язок відображається в аналізі мови та семіотики, вивченні культури та інтелектуальної спадщини, а також в аналізі текстів та літературних творів. У цьому есе розглянемо, як філологія та філософія взаємопов'язані та впливають одна на одну.

Перш за все, філологія та філософія спільно досліджують мову та семіотику. Філологи аналізують мову як систему знаків, що передають значення, та вивчають її еволюцію від стародавніх до сучасних часів. Філософи, з іншого боку, розглядають філософію мови, розмірковуючи про природу мови, її вплив на спосіб мислення та конструкцію реальності. Обидві науки розглядають мову як інструмент для вираження та сприймання ідеї і взаємодіють у розробці концепцій, пов'язаних із семантикою та лінгвістикою.

По-друге, філологія і філософія мають схожі цілі – розуміння людської культури та інтелектуальної спадщини. Філологи досліджують літературу, текстові джерела та твори мистецтва, аналізуючи їх в контексті історії та культури. Філософи, з свого боку, вивчають ідеї та концепції, які вплинули на розвиток суспільства та людського думання. Обидві науки допомагають зрозуміти, як ідеї та твори відображають глибокі філософські питання, такі як сенс життя, мораль, правосуддя та існування.

По-третє, філологія та філософія взаємодіють у глибокому аналізі текстів та літературних творів. Філологи вивчають структуру текстів, їх стиль, історичний контекст та авторські наміри. Філософи, з свого боку, аналізують твори літератури для розкриття філософських ідей, моральних питань та абстрактних концепцій. Ця взаємодія допомагає глибше зрозуміти значення текстів та їх вплив на суспільство та культуру.

Для прикладу, давайте звернемо увагу на видатного українського поета та митця - Тараса Шевченка. Його творчість, зокрема збірка "Кобзар", стала символом української літератури та духовної спадщини. У творах Тараса Шевченка відображені глибокі філософські роздуми про справедливість, гідність та свободу. Він використовував мову як інструмент для вираження не лише поетичних образів, а й філософських ідей. Таким чином, творчість Тараса

Шевченка є прикладом взаємодії філології та філософії в контексті української літератури та культури.

Філологія та філософія взаємопов'язані і впливають одна на одну, допомагаючи нам краще розуміти світ і людську природу. Вони доповнюють одна одну у вивченні мови, культури, ідей та текстів. Цей взаємозв'язок розширює наше розуміння та допомагає нам розвивати більш глибокий інтелектуальний підхід до вивчення світу. Філологія та філософія – це дві науки, які разом сприяють глибшому осмисленню нашого існування і культурної спадщини.

*Кулакевич Анастасія Михайлівна,
студентка 1 курсу 2 групи
Філології(англійська)
Викладач-консультант:
Шинкарук Василь Дмитрович*

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Останнім часом я дуже розчарована сучасним світом. У нас у пам'яті дві світові війни, багато катастроф, пандемій і таке враження, що люди взагалі не вчаться на своїх помилках. Коли людство зрозуміє, що тільки взаєморозуміння, терпіння, повага та мир допоможе вирішити всі проблеми.

Мир є найвищим ідеалом, досяжним для людства, але водночас і складним завданням, яке потребує захисту. Філософія давно займається питанням миру та людяності, розглядає їхні проблеми, шукає відповіді на них та пропонує різні варіанти вирішення конфліктів. Для мене ці питання найголовніші для розгляду і я вважаю, що поняття миру і взаємоповаги треба пропагувати починаючи із дитячих садків. Скільки людських життів, скільки горя і скорботи принесло запекле бажання першості. Треба розуміти, що без миру та людяності неможливий подальший прогрес та еволюція подальшого суспільства. Також питання людяності одне із найактуальніших проблем модерного світу. Філософія визнає кожную людину унікальною, надає їй свободу думок і в багатьох випадках виправдовує її. У кожного своя ситуація, свої погляди на життя, а також вона заперечує будь яку дискримінацію. Філософія наголошує на необхідності виховання гуманістичних цінностей. Вона доводить, що гуманізм – це шлях до розуміння та співпраці з різними культурами і субкультурами, релігіями і т.д. Я довго думала, як все таки людство має дійти до такого рівня, напевно, через постійне самовдосконалення, розуміння себе та інших, а також критичного мислення.

Отже, філософія грає дуже велику роль у побудові гуманістичного середовища. Завдяки її вченням можна вирішити багато проблем, конфліктів без

насилля та порушення прав людини. Філософські роздуми про мораль, справедливість та відповідальність допомагають суспільству визначити свої цінності та етчні принципи, які лежать в основі збереження миру та людяності.

Греченок Анастасія Олександрівна

*Студентка гуманітарно-педагогічного факультету
Філологія, германські мови та літератури, перша англійська, переклад*

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

У сучасному світі, коли конфлікти та непорозуміння загострюються, філософія грає важливу роль у захисті миру та людяності. Її завдання - просувати відкрите й сприяти розумінню, спонукати до взаєморозуміння та співпраці.

Філософія є могутнім інструментом у боротьбі за мир і гуманізм. Вона пропонує різноманітні підходи до розв'язання конфліктів та створення сприятливих умов для співіснування. Важливо розуміти, що філософія має сильний вплив на сприйняття світу, наші цінності та ставлення до інших.

У цьому контексті, філософія спонукає нас до рефлексії над нашими діями, вчинками та взаєминами. Вона заохочує діалог, терпимість, взаємоповагу та розуміння. Ідея взаємності та взаємоповаги стає кутовим каменем для будь-якого бажання забезпечити мирний та гуманний світ.

Філософія на захисті миру та людяності важлива через те, що вона спонукає нас до постійного розвитку, до розуміння важливості взаємодії та взаєморозуміння. Її завдання полягає в тому, щоб поширювати свідомість про гуманістичні цінності та сприяти створенню сприятливого середовища для людей у всій різноманітності світу.

Отже, філософія, як наука про мудрість та життя, може і повинна бути на передовій у захисті миру та людяності. Вона є ключовим інструментом для формування миролюбних поглядів та прагнення до співжиття в гармонії, що стає джерелом натхнення та духовного збагачення для сучасного світу.

Фоєнко Богдан Петрович,

Студент факультету інформаційних технологій, комп'ютерна інженерія

ki23-b.foienko@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Мир та людяність завжди були предметом уваги філософії. В історії людства простежується довгий шлях прагнення до збереження миру та

вдосконалення життя людей. Філософія, яка є високою формою людського мислення, відіграє ключову роль у визначенні принципів, що сприяють збереженню гармонії та захисту людської гідності.

Античні філософські школи, такі як стоїцизм та епікуреїзм, вже висловлювали ідеї про потребу внутрішньої гармонії для досягнення миру. Вчення стоїків наголошували на вищості розуму над емоціями, для забезпечення стабільності та внутрішнього миру. Епікуреїсти, натомість, вбачали щастя у відсутності болю та спокої в душі, що є основою миру.

У середньовіччі та ренесансі філософія відзначалася високими моральними цінностями і принципами та практичними порадами. Тома Аквінський підкреслював необхідність справедливого правління та регулювання влади для досягнення миру в суспільстві. Людвіг Штірнер, з іншого боку, наголошував на індивідуальній свободі як основі гідності та гармонії.

Епоха Просвітництва внесла ідеї розуму та раціональності у філософські дебати. Ідеї Іммануїла Канта про "всезагальний мир" та потребу затвердження міжнародного правопорядку стали проривом в ідеології миру. Кант підкреслював, що гармонія можлива лише через взаєморозуміння та дотримання універсальних моральних принципів.

У 20 сторіччі філософія стала віддзеркаленням великих воєн та соціальних перетворень. Мартін Гайдеггер і Жан-Поль Сартр розглядали проблему існування в умовах тотальної війни та важкостей індивідуального життя. Ханс Йонас і Альберт Швайцер акцентували на необхідності моральної відповідальності перед майбутніми поколіннями.

У сучасній філософії продовжується дискусія щодо миру та людяності. Екзистенціальні думки про значення життя взаємодіють з глобальними викликами, такими як кліматичні зміни та технологічний розвиток. Філософія залишається важливим інструментом у формуванні міркувань про те, як зберегти гармонію у світі, зберігши при цьому гідність та людські цінності.

Отже, філософія на захисті миру та людяності нероздільно пов'язана з історичним розвитком суспільства. Ідеї та концепції великих філософів визначали принципи гармонії, справедливості та гідності, що залишаються актуальними й сьогодні. Філософія виступає провідником у світле майбутнє, де мир і людяність переплітаються в єдиній невід'ємній сутності.

Сінчук Іванна,

студентка 3-го курсу ННІ ЛСПГ гр.СПГ-2101

Викладач-консультант:

Лаута Олена Дмитрівна

ЖІНКА У ХХІ СТОЛІТТІ

“Перш за все, будь головною героїнею свого життя, але не жертвою»

Сучасний світ динамічно змінюється. Змінюються і ролі людей. В українській культурі, наприклад, жінка завжди була берегинею домашнього вогнища, виконувала хатню роботу, виховувала дітей, приносила затишок у сім'ю та була вірною дружиною своєму чоловікові. Такими їх описували письменники, такими їх оспівували поети, такими їх ображували художники та скульптори. Але чи залишаються ці образи жінок актуальними в 21 столітті, в епоху стрімкого технологічного розвитку?

Ми живемо усвіті, де жінки працюють, де життя більшості жінок незалежить від чоловіків. Маючи дах над головою, чоловіки не потрібні. Жінки настільки вправні в розмові, що чоловіки відходять на другий план. То чого ж ми хочемо від чоловіків? Формально-нічого. Раніше єдиним способом для жінок забезпечити своє майбутнє і фінансову безпеку було вийти заміж. Але зараз правила змінилися.

Сильні жінки більше не потребують чоловіків, щоб вижити. Правила минулого більше не діють сьогодні. Вірите чи ні, але багато хто з нас не обмежує сенс життя шлюбом і народженням дітей. Насправді ми не спимо ночами, тому що турбуємось проте, як вести успішний бізнес, як делегувати завдання, обговорювати глобальні проблеми за кавою з друзями. Звичайно, любов і сім'я - прекрасні речі, якщо не стають на заваді становлення себе як особистості.

Не всі жінки мріють про весілля, коли закохуються. Це традиційний стереотип, нав'язаний суспільством. Крім того, хоча вони цінують поради чоловіків, вони мають власну думку щодо того, що робити. Чоловіки втратили владу нав'язувати жінкам свої ідеї. Якщо вони закохуються в незалежну жінку, навіщо їм намагатися відібрати її незалежність? За іронією долі, чоловіки бояться тих самих речей, які викликають у них інтерес.

24 лютого 2022 року ми прокинулись від слів рідних та Президента України про початок повномасштабного вторгнення росії на нашій території. Жінки стояли і стоять поряд із чоловіками на фронті, захищаючи нашу Батьківщину, мужньо та сміливо вони йдуть і рятують життя багатьох українців. Це сильні жінки, якими я пишаюсь та плачу водночас від гордості та поваги до них. За даними Міністерства Оборони України кількість жінок в армії збільшилась на 15% за останні 10 років. Водночас, слід зазначити, що відчутне збільшення жінок-військослужбовців, їх участь в українсько-російській війні, поступові зміни в законодавчій базі, направленні на зрівняння в правах жінок і чоловіків в армії не знімають багатьох болючих питань, що потребують подальшого вирішення: позбавлення стереотипного мислення, побутові питання, відсутність чи неможливість займати керівні посади та приймати важливі рішення.

Отже, жінка у XXI столітті сучасна, мобільна, активна, вміє відстояти свою думку і захистити.

*Гойда Іван Сергійович,
Студент факультету інформаційних технологій
Спеціальність: Комп'ютерна інженерія;
Електронна адреса: ki21-@pubip.edu.ua;
Викладач-консультант:
Тарас Віталійович Горбатюк*

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Захист миру та гідності людей потребує не лише військових заходів, але й зміни у нашому мисленні. Це виклик для всіх нас переглянути свої цінності та виробити новий підхід до взаємодії.

Один із ключових аспектів цієї філософії – паціфізм. Що таке взагалі паціфізм? Паціфізм - це філософська та соціальна концепція, що висловлює віру в те, що конфлікти та суперечності повинні вирішуватися мирними та ненасильницькими методами. Вона апелює до ненасильства та вирішення конфліктів шляхом мирних методів. Зараз у нас в світі це зіпсувалося бо люди 21 століття стали більш жорстокі та більше думають про себе, але важливо розуміти, що лише мирні засоби можуть привести до сталого розвитку та щасливого співжиття. Філософія миру означає, що ми повинні придумати нові способи спілкування та співпраці, які ґрунтуються на взаєморозумінні та допомозі один одному.

Є ще один із ключових аспектів -це глобалізм. Глобалізм - це ідея, що весь світ утворює єдину велику спільноту, де національні межі менше важливі, і існує спільна відповідальність за глобальні питання, такі як екологія або економіка. Глобалізм підкреслює єдність всіх народів і потребу спільних зусиль у вирішенні сучасних викликів. Це вимагає спільних зусиль у вирішенні проблем, таких як бідність, глобальне потепління та інші екологічні проблеми.

Перше проблемою світу є справедливість є неодмінною складовою філософії миру. Ця проблема прагне у святі рівноправ'я та справедливості. В умовах світу, де велика частина населення стикається з утисками та дискримінацією, філософія миру акцентує на необхідності побудови справедливого суспільства, де кожна людина має рівні можливості та права.

Другою проблемою, яка дуже популярна в наші часи -це екологія. Вона наголошує на збалансованому співіснуванні з природою та потребі збереження екологічної рівноваги. Філософія миру визнає, що людство повинно діяти як супутник Землі, а не її ворог.

Та остання проблема для людства є бідність. А з останями новинами, в нашій країні іза війни дуже популярно стало безробіття. Бідність - це складна соціальна проблема, яка залишає велику кількість людей поза зоною комфорту та необхідності. У багатьох країнах світу мільйони людей стикаються з

відсутністю базових матеріальних ресурсів, таких як їжа, житло та доступ до освіти та медичної допомоги. Бідність не лише обмежує можливості розвитку окремих осіб, але й впливає на стабільність суспільства в цілому. Зменшення бідності вимагає комплексного підходу, який включає в себе соціальні програми, економічні реформи та підтримку для найвразливіших верств населення. Вирішення проблеми бідності також пов'язане з підвищенням рівня освіти, створенням робочих місць та сприянням економічному зростанню в суспільствах.

Усі ці аспекти складають філософію на захисті миру та людяності. Вона визнає, що мир – це не лише відсутність війни, але й стан рівності, правосуддя та співпраці, який ми повинні прагнути для забезпечення добробуту та гідності кожної людини.

Ларіонова Анна Вікторівна,

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія перекладається з давньогрецької як «любов до мудрості» (філософі́α).

Отож, філософія на захисті миру та людяності. Світ загруз в темряві. Як би це песимістично не звучало, вся влада та система, які будувались багато років заради злагоди людей в світі, стали корумпованими, люди зробили своїм богом гроші і забули, для чого справді треба жити. Ми перестали бути свідомими. Єдиною нашою ціллю стало бездушно та нещадно підійматися по сходах кар'єри, забуваючи про будь-яку моральність, щоб стати успішним. Та чи справді такий успіх є найважливішим чинником в житті? Чи дійсно серця людей остаточно скам'яніли? І чи може філософія дійсно щось змінити в нашому житті?

Колись усім відомий давньогрецький філософ Арістотель сказав чудовий, на мою думку, вираз «Два роки людина вчиться говорити, а потім все життя – мовчати». Люди перестали говорити про важливі речі – про духовні речі. Для них любов стала звичайною фізичною реакцією, як і занепад духом перетворився в депресію. До всього придумали терміни та змусили всіх думати, що не існує нічого, крім фізіології. Проте ще з самого початку існування людства стояло одвічне питання – для чого ми створені. Пізніше, в

Стародавній Греції такі відомі філософи як Платон, Арістотель, Цицерон та інші, поставили собі за мету досягти утопії для людей, сповнитися у благодаті, для чого власне вони почали роздумувати та обговорювати такі важливі речі, як сенс життя та пошуки мудрості. Завдяки своїй небайдужості та бажанню стати чимось більшим вони стали вчителями для багатьох людей світу аж до нашого часу, навіть через дві тисячі років. Адже вони шукали щось більше, ніж звичайне буття.

У наш час більше нема філософів, проте живою залишається ідея. І, хоча багато людей зараз тікають від думок про вічне, забивають голову речима, які насправді не мають значення, вони все одно потребують переосмислення життя.

Чому філософія є виходом? Бо люди мають переосмислювати своє життя. Ми маємо думати про щось більше, ніж дім та робота, чи навіть подорожі. Без усвідомленості ми повертаємося назад у часі, коли ми були приматами і головною задачею було вижити. Проте філософія, у своєму первинному задумі, є фантастичним відкриттям людства. Все, про що люди думали в своїх серцях та не могли це описати, тепер стало чимось реальним та отримало назву. Вона стала наріжним каменем людського буття. Вона показала світу, що все відбувається не просто так, що є щось більше, глибше, неосяжне. Що можна не проживати своє життя дарма, а шукати і ставати кращим.

Отже, філософія все-таки стоїть на захисті миру та людяності.

Маляренко Ростислав Володимирович

ФІТ, ЕкК

malyarenkorostislav@gmail.com

Викладач-консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

«ЛЮДИНА ХХІ СТОЛІТТЯ: СОЦІАЛЬНА СВІДОМІСТЬ»

В ХХІ столітті соціальна самосвідомість стала формувати особистість та суспільство. Зміни в політичній, економічній та технологічній сферах змушують людину впливати на своє оточення.

Сучасна освіта має роль формування соціальної самосвідомості. Підвищення рівня освіти збільшує розуміння сучасних проблем суспільства. Люди стають здатними аналізувати складні ситуації, сприяючи утворенню громадянської позиції.

З поширенням інтернету соціальна самосвідомість виходить на новий рівень. Люди мають можливість обмінюватися думками та ідеями з усього світу, спілкуватися з різними культурами. Це допомагає розширювати світогляд.

Людина ХХІ століття визнає важливість гендерної та расової рівності. Сприйняття власних привілеїв та розуміння проблем інших груп визначає високий рівень соціальної свідомості. Суспільство стає більш відкритим та толерантним.

Людина в ХХІ столітті розуміє, що її дії впливають на всю планету, а не лише на власну спільноту. Глобальна відповідальність стає необхідністю. Бережливе використання ресурсів стає складовою частиною соціальної самосвідомості.

Людина ХХІ століття активно долучається до громадянського суспільства, виражає свої думки, вимагає змін та бере участь у прийнятті рішень.

Соціальна самосвідомість у ХХІ столітті стала необхідною складовою гармонійного розвитку суспільства. Людина ХХІ століття – це не лише споживач інформації, але й активний учасник глобальних процесів, здатний впливати на світ, в якому вона живе.

Валяєва Тая Сергіївна

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету,

taiivs2006@ukr.net

Викладач-консультант:

Шинкарук Василь Дмитрович

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія складається з різноманіття понять, законів і принципів. Існує безліч світових філософських традицій, і в кожній з них, як правило, є протилежні течії. Отже, раціональним буде розповісти про те, які типи філософії позитивно та негативно впливають на прогрес людства.

Сократ визначав, що відданість розуму має соціальне значення. Оскільки більшість думок у політично-соціальному житті неструктуровані та сповнені нечітко визначеними термінами, ми не досягаємо прогресу в їх розумінні та не намагаємось обміркувати отриману інформацію. Сократ казав, що він подібний до «овода», жалюгідної комахи на спині демократії, яку він порівнював із «благородним, але млявим конем». Підсумовуючи, наведення чітко визначених аргументів є одним із основних способів пробудження демократії, що заохочує громадськість проводити обговорення більш продуктивно і менш заплутано.

Чіткість у висловленні ідей також є актом поваги до оточення. Це означає, що публічні філософські аргументи мають бути викладені так, щоб їх міг зрозуміти кожен індивід в незалежності від його соціального стану. Сократ

спілкувався з різними типами людей і завжди говорив так, щоб його зрозуміли всі, а не лише невеликий прошарок людства.

Не вся філософія сприяє прогресу людства, іноді межа між згубною езотерикою та необхідною складністю не є очевидною. Мартін Гайдеггер є центральним прикладом згубного езотеризму, його ідеї розвинулися у зв'язку з ідеалізацією постаті Гітлера та його бажанням відіграти роль у нацистському уряді. Прозорість не була метою, яку він вважав за потрібне висвітлити. Друга річ, що не приносить користі людству - це швидкоплинне, яскраве написання філософських творів. Філософія є досить складною і глибокою темою, тому в ній немає місця ексцентричним особистостям, що намагаються привернути увагу до своїх робіт шляхом різких і недоречних висловлювань.

Філософам часто подобаються чіткі й дуже загальні теорії, в яких вони уникають значної частини складності життя. Загальні теорії можуть прояснити багато аспектів, і вони безумовно нам потрібні; але в етичній і політичній сфері вони заважатимуть розумінню деяких ідей, якщо не висвітлюватимуть заплутаних деталей та труднощів реального людського життя.

На завершення свого роздуму, підсумую: філософія може слугувати людству. Світ потребує ідей, що містяться в її хороших етичних та політичних течіях. Однак філософія також повинна критикувати саму себе і певним чином удосконалюватись протягом цього процесу, якщо вона хоче йти в ногу з часом і дійсно стояти на захисті миру та людяності.

Маркелова Сніжана Андріївна

Факультет Інформаційних технологій

, Економічна кібернетика І курс

ek23-s.markelova@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

«ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ»

Філософія як окрема галузь науки про буття людини та знаходження сенсу життя, почала стрімко набирати обертів. В умовах страшної війни люди все частіше ставлять собі ряд запитань, на які важко усвідомлено відповісти. Навіщо людина прийшла у світ, та яке її покликання, якщо в будь-який момент її життя може припинитись, для чого людина протягом всього життя намагається побудувати свій шлях, щоб в одну мить все втратити?!

На філософських засадах ми дізнаємось, що єство людини базується на відчуттях, на сукупності пізнання, осмислення, світосприйняття себе як особистості в соціумі. Людина покликана у світ приносити користь, творити добро, досліджувати, спостерігати, аналізувати, усвідомлювати як влаштоване

власне життя в рамках цілого світу. Насправді, ми не задумуємось над банальними побутовими причинами виникнення того чи іншого явища, не вміємо розставляти пріоритети або ж не знаємо як цінувати миті життя.

Філософія – це наука життя, і можливо, тільки зараз, в час розрухи та жахить, людина як істота здатна мислити, знаходить відповіді на деякі нерозгадані раніше запитання, ну але, погодьтесь, декому в такий час, навпаки, голова йде обертом, і таким чином взагалі втрачається сенс існування. Війна стала причиною того, що ми вчимось цінувати час, ловитись за останню соломинку життя, намагаємось допомагати один одному, бо розуміємо, що можемо втратити найцінніше – життя. Людина не відчуває тих мільйонних процесів, які відбуваються в її свідомості, а в цьому криється свій прихований зміст.

До чого я це все веду? На мою думку, філософія як царина буття і роздумів над всім насущним завжди стояла і стоїть на захисті миру та людяності. І, власне, тому, я проводжу паралель з війною, яка жорстоко хоче знищити та розірвати ці взаємозв'язки. Філософія людини створена для того, щоб людина спокійно, а головне, самостійно пізнавала свій шлях, тільки методом самопізнання чи самоаналізу, можна дійти певних висновків і відкрити перед собою важливі таємниці. Тільки тоді, ми зможемо разом створити системну філософію людства. Мир та людяність є особливими важелями в становленні людини як індивіда, як особистості в середовищі собі подібних. Одним із видів самопізнання може бути медитація – розмова сам на сам зі собою, коли ніхто не нав'язує свої думки, не переконує і не ділиться порадами. Людина має сама впоратись зі своїм потоком думок, десь наодинці зі своєю свідомістю, де лише діалог думок і людини, де лише мир і добре слово, де спокій і людяне ставлення. Лише так працює осмислення, лише так стиха промовляє до нас філософське начало. Зараз це вкрай важко зробити: немає миру та спокою, людська свідомість дуже нестійка. Розтривоженість, роздвоєння відчуттів, стан, коли здається, що немає сенсу продовжувати жити чи зневіра в майбутнє?! Як впоратись з таким потоком думок, який б'ється через край на волю так, що хочеться кричати від крику. Бачення людини в тісному колі подій, від яких холоне в жилах кров і тріпоче серце, не може стояти в одному ряді з усвідомленням дійсності, з роздумуванням над сенсом життя, і взагалі, для філософської науки людина є центром, навколо людини мають відбуватись події, які сама ж людина має пізнавати. Мир та людяність закладені в підсвідомості, вони прокладають шлях до істини людського призначення.

Філософія захищає людськість, показуючи всіма проявами, що людство існує лише в єдності, спільності думок, нероз'єднаності відчуттів, згуртованості в доведенні важливості буття. Нам потрібно навчитись слухати і чути один одного, шукати сенс та прихований зміст в словах, важливість в думках.

Актуально дійти до спільної ідеї, при цьому не втративши своєї ідеології. Така тонка деталь між філософією особистості та філософією людства як цілого організму. Ми різні, в кожного з нас своя картина філософії, але ми одні в спільній меті, бо лише так ми зможемо вільно розвивати філософію думки у світ.

Філософія як світоглядне підґрунтя, що працює за сприятливих умов. Хочеться враз зупинитись, на секунду абстрагуватись від подій та проблем навколо і творити свою філософію, дізнаватись на що здатна людська свідомість, яких висот можна досягнути, внутрішньо зрозумівши себе. Філософія про те, що живе в середині, про те, що взаємодіє в мирі та людяності, без зовнішніх бар'єрів та жорстоких меж. Захистімо свій шлях існування! Доведімо світові істину буття!

Сергійчук Орина Русланівна
Судентка 2 курс 9 група СК ФВМ

«ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ»

Філософія визначається як система теоретичних поглядів на світ та місце людини в ньому, охоплюючи фундаментальні проблеми буття, пізнання, моралі, мистецтва, політики та інших сфер людської діяльності. Її важливість для розвитку культури та цивілізації важко переоцінити, оскільки вона допомагає розуміти світ та наше місце в ньому, а також може служити інструментом захисту миру та людяності.

Філософія може допомогти нам зрозуміти причини війни та насильства. Вона може допомогти нам проаналізувати різні теорії війни, такі як теорія реалізму, ідеалізму та марксизму. Ці теорії пропонують різні пояснення причин війни, але вони всі сходяться на думці, що війна є результатом конфлікту між різними інтересами.

Філософія також може допомогти нам зрозуміти, як війни і насильство впливають на людей і суспільство. Вона може допомогти нам проаналізувати різні наслідки війни, такі як людські жертви, руйнування і соціальні потрясіння. Бо такі речі – це жахливо, тому ми маємо змогу проаналізувати такі події, пояснити їх та донести в суспільство, щоб такого не повторювалося.

Одна з наступних ключових ролей філософії є формування моральних цінностей, які є фундаментом миру та людяності. Вона сприяє розумінню понять добра і зла, справедливості і несправедливості, свободи і відповідальності. Філософія допомагає усвідомити рівність усіх людей та їхнє право на життя, свободу та щастя. Філософія відповідає на багато запитань пов'язаних з етикою, людиною, світом, поведінкою.

Всі ці речі взаємодоповнюють один одного і якщо враховувати усі фактори, можна дійти до аргументованої думки.

Філософія також може допомогти нам розробити ефективні способи вирішення конфліктів мирним шляхом. Вона може допомогти нам зрозуміти різні методи переговорів, компромісу та мирного вирішення конфліктів. Філософія взаємопов'язана з психологією людини. Можна зрозуміти як людина дивиться на світ, і завдяки цьому домовитися про мир, тобто вона може допомогти нам виробити стратегії, які можуть допомогти запобігти війнам і насильству.

У сучасному світі проблеми війни і насильства залишаються актуальними. Філософія може стати важливим інструментом для вирішення цих проблем, сприяючи миру та людяності. Вона визначає причини конфліктів, формує моральні цінності і пропонує ефективні методи їхнього вирішення. За допомогою філософії можна створити справедливий і мирний світ, де кожен індивід може реалізувати свій потенціал, а суспільство розвиватися на основі гармонії та взаєморозуміння. У сьогоднішній це дуже важливе питання, бо живемо у часи війни, і наші бійці, мирні жителі, які пережили окупацію змогли зберегти людяність в такі страшні часи. Бо такий світопогляд ми маємо, хочемо і будемо допомогати один одному, задля нашого миру.

Юрченко Владислава Юріївна

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Шинкарук Василь Дмитрович

МИР І ЛЮДЯНІСТЬ У СЬОГОДЕННІ

Мир та людяність... Які прості й, на перший погляд, зрозумілі слова. Але яка глибина таїться в них.

Сьогодні я помічаю занепад і деградацію внутрішнього світу людей. Їм не вистачає простого, щоб називатися людьми. Сучасне суспільство втратило будь-які натяки на людяність. Ми живемо у світі війн та конфліктів, не помічаємо, як страждає природа, як хтось бореться за існування, як люди вбивають себе внутрішньо. Мир – це не просто відсутність війни, але й стан гармонії, співіснування та взаємоповаги між різними народами та культурами.

Одним із основних аргументів на захисті миру є те, що військові конфлікти та насильство не приносять нічого хорошого. Вони спричиняють страждання та руйнують життя. Філософи, які підтримують цю ідею, аргументують, що шлях до миру полягає в розвитку дипломатичних зусиль, співпраці та взаєморозуміння між народами.

Ще одним аспектом є прагнення до забезпечення людської безпеки та захисту прав людини. Це означає, що кожен має право на свободу та гідне існування. Філософи, які підтримують цей підхід, вважають, що суспільство має бути побудоване на основі принципів справедливості та рівноправності, де людина має можливість реалізувати свій потенціал та бути почутою.

На мою думку, філософія на захисті миру та людяності також включає в себе ідею ненасильства та вирішення конфліктів шляхом мирних засобів. Вона покликана сприяти розвитку демократичного суспільства, де думка кожної людини поважається, де рішення приймаються шляхом дискусій та консенсусу. Однак, така філософія може зіткнутися з реальністю, де інтереси та амбіції різних суб'єктів часто переважають над ідеалами миру. Крім того, існує багато факторів, які спричиняють конфлікти, такі як економічна нерівність, релігійні суперечки та політичні протиріччя. Тому люди, які прагнуть захищати мир та свободу, повинні шукати шляхи до примирення та компромісу, а також сприяти освіті та свідомості про значення людської гідності.

Сьогодні в Україні людяність проявляється чи не на кожному кроці. Війна моїй країні принесла біль, страждання, смерть, горе. Проте найбільше випробування в час війни – залишатися людиною. Щодня народ України втрачає цвіт нації. Хтось відчуває ненависть, а хтось – спустошення. Якщо людина справді є Людиною, то ми бачимо її вчинок без афішування. Навіть старенькі бабусі й дідусі в'яжуть носочки, теплі балаклави, печуть пиріжки, а маленькі діти плетуть браслети й продають просто на вулицях під час сильного морозу чи спекотного літа.

Не хочу себе вихвалити, але я теж намагаюся волонтерити та допомагати військовим як можу. Минулого року організувала проєкт «Мова як ідентифікатор українця», де збрала 4050 грн на пікам для ЗСУ. Розписую шопери й кошти від продажу перераховую волонтерам. Разом із родиною печемо піци, пироги з яблуками, виготовляємо окопні свічки, аби зігріти наших захисників й наповнити ці передачі теплом та вірою в Перемогу. Тому люди не повинні стати байдужими, але мають залишатися смілими, співчутливими до чужого горя, чесними, відповідальними та свідомими.

У підсумку, хочу додати, що філософія на захисті миру та людяності - актуальна тема в сучасному світі, де війни, насильство та несправедливість є поширеними явищами. Тому поки ми живемо, поки й повинні боротися за свою

землю, бути патріотами, цінувати батьків і залишатися людьми в будь-якій ситуації.

Діброва Андрій Сергійович

*Студент факультету інформаційних технологій
Спеціальність 121 "Інженерія програмного забезпечення"*

Електронна пошта: ipz23-a.dibrova@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

ФІЛОСОФІЯ ГУМАННОСТІ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Гуманність та людяність – це одвічна тема, яка стосується найглибших аспектів людського існування та суспільних відносин. В її основі лежить ідея, що кожна людина має внутрішню цінність і гідність, які необхідно визнавати і захищати.

Гуманність відображає співчуття, доброту і здатність до співпереживання. Як говорив Альберт Швейцер, "Етика дії", 1923, с. 23: "Гуманність – це та етика, яка полягає в тому, щоб ми завжди були свідомі нашої відповідальності за живі істоти, що залежать від нас". Ця концепція підкреслює відповідальність кожної людини по відношенню до інших і світу в цілому.

Людяність виражає почуття спільної приналежності до людської спільноти, як це висловив Теренцій, "Ганімед і Аполлон", I акт, 1 сцена: "Я людина, і я вважаю, що ніщо людське мені не чуже". Ця фраза стверджує, що всі люди, незалежно від культурних, етнічних чи соціальних відмінностей, мають спільні інтереси та цінності.

Історично, філософія гуманності та людяності була основою для прав людини та основних свобод. Як висловився Іммануїл Кант, "Критика чистого розуму", 1781, с. 429: "Дій так, щоб ти ставився до людства, як у твоїй особі, так і в особі кожного іншого, завжди одночасно як до цілі, і ніколи не ставився до нього тільки як до засобу". Кант наголошував на неможливості використання людини для власної вигоди без урахування її внутрішньої цінності.

Зіткнувшись з викликами глобалізації, нерівності та екологічної кризи, сучасні суспільства все більше покладаються на цей принцип як на основу для побудови більш справедливого та гуманного світу. Як зазначає Мартін Лютер Кінг Молодший, "У мене є мрія", 28 серпня 1963 року: "Ми повинні вчитися жити разом як брати, або загинемо разом як дурні". Ці слова залишаються актуальними і сьогодні і нагадують нам про необхідність глобальної співпраці та взаєморозуміння.

Людяність і гуманність – це не лише філософські поняття, а й практичне керівництво до дії. Вони закликають кожного з нас не лише споглядати високі ідеали, а й втілювати їх у повсякденному житті через добрі справи, турботу про інших та прагнення до справедливості.

Список літератури:

Швейцер, А. Етика дії. / Альберт Швейцер. - Москва: Прогрес, 1992. - 238 с.
Теренцій. Ганімед і Аполлон. / Теренцій. - Москва: Художня література, 1986. - 208 с.

Кант, І. Критика чистого розуму. / Іммануїл Кант. - Москва: Прогрес, 1994. - 624 с.

Мартін Лютер Кінг Молодший. У мене є мрія. / Мартін Лютер Кінг Молодший. - Москва: Прогрес, 1986. - 224 с.

Дяченко Карина Юріївна

*Студент факультету інформаційних технологій
Спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”*

Електронна пошта: ipz23-k.diachenko@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

ТРАНСГУМАНІЗМ VS ЛЮДЯНІСТЬ

Сучасна людина, безумовно, є унікальною і складною істотою. З одного боку, ми володіємо вражаючими досягненнями в науці, технології та медицині, що розширюють наші можливості та сприяють покращенню якості життя. З іншого боку, існують обґрунтовані занепокоєння, що сучасний розвиток може вплинути на наш гуманізм і моральні цінності.

Однією з головних турбот є те, що розвиток технологій і штучного інтелекту може призвести до втрати основних аспектів гуманізму, таких як співчуття, етика та соціальна відповідальність. Завдяки новітнім технологіям, ми можемо стати більш відокремленими від інших людей та природи. Це може призвести до спотворення співчуття та моральних цінностей.

Однак я вважаю, що це не обов'язково означає втрату гуманізму. Справжній гуманізм полягає в здатності сприймати та розуміти, чому світ саме такий, а не інакший, беручи до уваги технологічний розвиток сьогодення. Технології можуть слугувати гуманістичним цілям, сприяючи розв'язанню складних проблем сучасності, таких як боротьба зі зміною клімату, забезпечення доступу до освіти та охорони здоров'я, а також покращення життя людей з

обмеженими можливостями, що справді їм може допомогти, в деяких аспектах, почуватися “як усі інші”.

Трансгуманізм і людяність представляють два різні поняття, які стоять перед сучасним суспільством. Ці дві концепції, здебільшого, мають абсолютно різні підходи до розвитку людини і її можливостей. Трансгуманізм вбачає можливість вдосконалення і підвищення людських можливостей за допомогою технологій та наукових досягнень, тоді як поняття людяності описує наші моральні цінності, гуманізм та сприймання інших людей не як певного інструменту, яким ми можемо скористуватися, а як цілісну, індивідуальну істоту, яка повинна співіснувати з нами за тими принципами, що й ми самі.

Трансгуманізм акцентується саме на ідеї покращення фізичних і розумових здібностей людини, підняття її до нових рівнів інтелекту, здоров'я і продовження тривалості життя. Інноваційні технології відкривають можливості для досягнення цих цілей. Трансгуманісти вважають, що обмеження природи можна подолати і що люди мають право покращувати себе та свої можливості за допомогою технологій, що наразі все більше і більше доводить нам те, що це припущення не є хибним.

Проте цей підхід не вирішує всі питання, оскільки поступово відкриваються серйозні етичні проблеми, зокрема в розумінні індивідуальності, безпеки та рівності. Не всі зможуть скористатися технологічними досягненнями, що може призвести до появи нових форм соціальної нерівності. Крім того, існують загрози, пов'язані з маніпуляцією даними та втратою індивідуальності в світі, де технологія може стати частиною нашого організму.

З іншого боку, концепція людяності підкреслює важливість наших моральних цінностей, спільності та співчуття. Ця ідея визнає, що наше існування не обмежується лише фізичними та розумовими можливостями. Важливо зберігати нашу гуманність, спрямовуючи технологічний розвиток на благо всього людства, зберігаючи рівність і права кожної особи.

Сучасна людина має можливість визначити, яким буде вплив технологій на її життя та гуманізм. Важливо пам'ятати, що технології - це інструменти, а не самоціль. Ми можемо використовувати їх для покращення розвитку гуманістичних цінностей та розуміння співчуття та рівності між людьми. Протистояння між трансгуманізмом і людяністю може вирішуватися шляхом знаходження балансу між розвитком технологій і збереженням наших цінностей та ідентичності. Можливо, майбутнє лежить в підвищенні людських можливостей, але лише тоді, коли це сприяє загальному благу і дотримується принципів справедливості, рівності та гуманності. Розвивати трансгуманізм і зберігати людяність - це завдання, яке вимагає глибоких роздумів і глобального обговорення.

Тетерук Данііл Андрійович

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія на захисті миру та людяності є принциповою системою поглядів, які спрямованою на створення умов для гармонійного співіснування, спільного розвитку та взаєморозуміння між індивідами та суспільствами. Філософія базується на переконанні, що мир та людська гідність – це цінності, які варто оберігати та вдосконалювати.

В історії людства філософія завжди відображала глибокі погляди на сутність людського існування та його взаємодії з навколишнім світом. Головною метою цієї філософії – є захист миру та людяності.

Однією з найважливіших цінностей, що захищає філософія, є мир. Філософи протягом століть розмірковували над причинами війни та шляхами її запобігання. Вони дійшли висновку, що війна є результатом декількох факторів, включаючи людську жорстокість, жадібність і амбіції.

Філософія пропонує ряд шляхів щоб запобігти війні, включаючи розвиток освіти, зміцнення прав людини та розуміння один одного. Одним з основних аспектів філософії на захисті миру є акцент на важливості взаєморозуміння та толерантності. Вона сприяє розробці механізмів для вирішення конфліктів через діалог та підтримку взаємоповаги між культурами, релігіями та національностями...

Філософія може допомогти людям зрозуміти причини війни та розробити шляхи її запобігання. Наприклад, філософи можуть допомогти людям усвідомити, що війна часто є результатом несправедливості, бідності та нерівності. Вони також можуть допомогти людям розробити альтернативи війні, такі як мирне врегулювання конфліктів та діалог між різними культурами. Як приклад можна навести, --Платон вважав, що демократія є найкращою формою правління, оскільки вона сприяє миру та справедливості, так, він правий, але в наш час є ряд держав де немає демократії.

Філософія може допомогти людям усвідомити цінність людської гідності та права людини. Наприклад, у 19 столітті філософ Джон Стюарт Мілль виступав за права людини та свободу слова, які є важливими цінностями для миру та людяності.

Філософи можуть допомогти людям зрозуміти, що всі люди народжуються вільними й рівними в правах. Вони також можуть допомогти людям усвідомити,

що права людини є основою миру та справедливості. У 18 столітті філософ Іммануїл Кант розробив ідею вічного миру, яка закликає до створення міжнародної організації, яка б запобігала війні. Кант вважав, що війна є порушенням морального закону. Він закликав до створення вічного миру, заснованого на принципах права і справедливості.

Філософія – це потужний інструмент, який може бути використаний для захисту миру та людяності. Вона пропонує глибокі роздуми про цінності, які є основою цих ідеалів. Філософи протягом століть розробляли ідеї та концепції, які можуть бути використані для просування миру та людяності.

Бєглов Антон Віталійович

Факультет інформаційних технологій

Спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”

Електронна пошта: ipz23-a.biehlov@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

ФІЛОСОФСЬКЕ РОЗУМІННЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ ТА РІВНОСТІ В КОНТЕКСТІ МИРУ

Справедливість та рівність є ключовими поняттями в суспільному дискурсі, які завжди були в центрі уваги філософів, політиків та активістів. Ці поняття визначають нашу спільність, визначають, як ми взаємодіємо один з одним і як будуємо наше суспільство. В сучасному світі, з його складними викликами та руйнівними конфліктами, розуміння справедливості та рівності стає надзвичайно актуальним завданням.

Справедливість - це поняття, яке має багато аспектів і тлумачень, і в різних культурах та філософських традиціях вона може розглядатися по-різному. Однак узагальнено можна сказати, що справедливість полягає в тому, щоб кожен отримував те, що йому належить, або що йому справедливо. Справедливість несе в собі ідею рівності перед законом і можливість рівних можливостей для всіх громадян. Вона передбачає відсутність дискримінації та нерівності.

Справедливість та рівність нерозривно пов'язані, і одне не існує без іншого. Рівність означає рівність у правах, можливостях і гідності для всіх і кожного члена суспільства. Якщо рівність порушується, то ідея справедливості також порушується. Відновити рівність та справедливість в суспільстві - це важливе завдання для досягнення миру та гармонії.

Але сьогодні ми живемо в світі, де ці ідеали справедливості та рівності не завжди виконуються. "Культура відміни", або "cancel culture," як її часто називають, стала палкою обговорення в суспільстві. Цей підхід полягає в тому, щоб покарати або відмінити людей за їхні дії, зокрема за ті, що вони вважаються

образливими або несправедливими. Однак існує ризик, що цей підхід може перетворитися на інструмент цензури та обмеження свободи слова.

Справедливість і рівність повинні існувати в балансі з іншими важливими цінностями, такими як свобода вираження та свобода від цензури. Такий баланс може бути важко досягнути, але це важливо для забезпечення справедливого та вільного суспільства.

Коли ми говоримо про справедливість та рівність в контексті темношкірих людей, ми стикаємося з історією системної дискримінації та нерівності. Багато країн стикалися з проблемами расової дискримінації і зобов'язані боротися з їх наслідками. Проте спроби змінити статус-кво і поліпшити умови темношкірих людей іноді викликають суперечки та спір. Наприклад, впровадження різноманітності у кіно та телебаченні за допомогою зміни расового складу героїв чи включення темношкірих акторів у ролі головних персонажів може викликати негативну реакцію деяких глядачів. Вони можуть вважати, що це порушує початкову ідею чи сценарій, і тому не підтримують такі зміни.

Однак, важливо розуміти, що інклюзивність та рівність не завжди означають зміну історії або ідентичності героїв. Замість цього, це може відображати реальний світ, де різноманітність є ключовим аспектом сучасного суспільства. Можливість кожного бачити себе у культурних продуктах важлива для створення почуття включення та рівності.

Справедливість та рівність в контексті темношкірих людей також важливі для боротьби з системною расовою нерівністю. Історично темношкірі люди були об'єктом системної дискримінації, і виправлення цієї нерівності вимагає конкретних заходів.

У заключенні, справедливість та рівність є ключовими поняттями в будь-якому суспільстві, і вони мають бути досягнуті в балансі з іншими цінностями, такими як свобода вираження та свобода від цензури. Важливо розуміти, що інклюзивність і рівність не завжди означають зміну історії чи ідентичності героїв, але вони можуть відображати реальний світ і сприяти більшому включенню та рівності. Справедливість і рівність в контексті темношкірих людей важливі для боротьби з системною расовою нерівністю та побудови справедливого та гармонійного суспільства.

ЯК ФІЛОСОФІЯ МОЖЕ СПРИЯТИ СВІТОВОМУ МИРУ?

В світі, який страждає від конфліктів і поділу, не можна надто забувати про мир. Хоча політичні та дипломатичні зусилля відіграють важливу роль у збереженні миру, важливість філософії у цьому контексті не повинна бути недооціненою.

Філософія, зі своєю акцентуацією на критичному мисленні, співчутті та розумінні, має потенціал вирішити конфлікти, сприяти діалогу та культурі миру, та перейти за межі кордонів та ідеологій. Одним з фундаментальних принципів філософії є критичне мислення. Спонукаючи людей ставити під сумнів припущення, викликати упередження та аналізувати складні питання, філософія сприяє більш глибокому розумінню коренів конфліктів. Вона закликає людей підходити до суперечок з відкритою свідомістю, шукаючи раціональні рішення, а не вдаючись до насильства.

Критичне мислення дозволяє людям розглядати різні сторони та знаходити спільні точки зору, закладаючи основу для мирного вирішення конфліктів. Іншою стороною філософії, яка сприяє світовому миру, є виховання співчуття. За допомогою вивчення різних філософських ідей, люди знайомляться з різними світоглядами та культурами. Це сприяє розвитку співчуття, оскільки воно закликає людей ставитися на місце інших та розуміти їх досвід.

Філософія також служить підсилювачем для діалогу та розуміння. Філософські обговорення спонукають людей вступати в обдумані розмови, шукаючи спільні позиції та цінності. Шляхом сприяння діалогу філософія допомагає ламати бар'єри та сприяє взаємному розумінню, яке є необхідним для мирного вирішення конфліктів. Крім того, філософські тексти та ідеї надають певний фундамент для дослідження різних поглядів сприяючи культурі інтелектуальної цікавості та відкритості. Філософський аналіз дозволяє людям досліджувати питання моралі, справедливості та прав людини. За допомогою участі в філософських дискусіях люди можуть розвинути глибоке розуміння принципів, що лежать в основі мирного співіснування.

Філософія надає рамки для обговорення етичних проблем, формулювання справедливих та рівних рішень, забезпечуючи, що мир - це не лише відсутність насильства, але й присутність справедливості та рівності.

Філософія має потенціал відіграти важливу роль у сприянні світовому миру. Заохочуючи критичне мислення, культуру співчуття, спонукаючи до

діалогу та надаючи рамки для етичних розглядів. Через ці філософські погляди, люди зможуть подолати свої відмінності, знайти спільні точки зору і працювати над створенням світу, де конфлікти вирішуються за допомогою розуму та діалогу. А прагнення до більш мирного світу, та пошуку глобальної гармонії буде найважливішою метою.

Херуненко Наталія

Факультет інформаційних технологій

Спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”

Електронна пошта: ipz23-n.kherunenko@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

РОЛЬ ФІЛОСОФІЇ У ЗБЕРЕЖЕННІ МИРУ

Чи може філософія справді вплинути на збереження миру? Це питання надзвичайно актуальне у сучасному світі, де конфлікти та непорозуміння стають невід’ємною частиною нашого повсякденного життя. Філософські ідеї, які формують наші цінності та погляди, мають ключове значення для збереження миру та сприяють побудові гармонійних суспільних відносин.

По-перше, філософія розвиває нашу здатність розкривати приховані зв'язки та структури явищ навколо нас. В сучасному світі, де інформаційний потік росте надзвичайно швидко, це стає особливо важливим. Філософський підхід допомагає нам аналізувати ідеї та концепції, розкриваючи їхні взаємозв'язки та вплив на наше сприйняття світу. Внаслідок цього, ми стаємо більш освіченими та компетентними, що дозволяє уникати непорозумінь та конфліктів у наших взаємодіях.

По-друге, філософія впливає на формування наших етичних цінностей, а це може бути ключовим чинником у збереженні миру. Філософські роздуми над поняттями справедливості, моралі та прав людини допомагають визначити загальні етичні стандарти. Ці стандарти можуть слугувати основою для взаєморозуміння між різними культурами та спільнотами, а також сприяти вирішенню конфліктів на основі загальноприйнятих цінностей.

По-третє, філософія розвиває наше критичне мислення. Здатність аналізувати складні ситуації та аргументувати свої погляди може бути надзвичайно корисною для вирішення конфліктів. Критично мислячи, ми можемо розуміти корені проблем і шукати раціональні та обґрунтовані рішення. Такий підхід сприяє зменшенню конфліктів і сприяє збереженню миру.

На мою думку, філософія відіграє важливу роль у збереженні миру. Вона надає нам засоби для аналізу складних проблем і вирішення моральних дилем. Крім того, філософія навчає нас критичному мисленню і допомагає аналізувати

конфліктні ситуації. Ми отримуємо інструменти для виявлення коренів проблем та пошуку раціональних рішень, що, в свою чергу, сприяє уникненню насильства та війни. Не менш важливо, філософія сприяє створенню універсальних моральних принципів, на яких базуються права людини та глобальна етика. Це встановлює основу для мирного співіснування та уникнення конфліктів.

Хоменко Назар Тарасович

Факультет інформаційних технологій

Спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”

Електронна пошта: ipz23-n.khomenko@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія на захисті миру та людяності – це не лише завдання, а й велика місія.

Мир і людяність завжди були однією з найважливіших тем у філософії. Філософи протягом століть роздумували над тим, як забезпечити мир і захистити людську гідність. Філософія відіграє важливу роль у формуванні цінностей та ідеалів, які сприяють побудові гармонійного суспільства.

Однією з ключових ідей філософії на захисті миру та людяності є ідея взаємозалежності та взаємовідносин між людьми і суспільством. Філософи, такі як Іммануїл Кант, розглядали моральність як загальний закон, який обов'язковий для всіх і надає кожній людині гідність. Захист миру і людяності полягає у визнанні цієї гідності кожної людини та застосуванні моральних норм і принципів у відносинах між людьми та державами.

Філософія також допомагає розуміти корені конфліктів і насильства. Філософ Франц Фанон, досліджує соціальні, політичні і економічні чинники, які призводять до конфліктів і антигуманних дій. Розуміння цих коренів дозволяє розробляти стратегії для запобігання насильству та захисту прав людини.

Філософія також розглядає питання справедливості і рівності як основні складові миру і людяності. Філософи, як Жан-Жак Руссо та Джон Роулз, аргументують, що справедливість і рівність є необхідними умовами для гармонійного суспільства. Забезпечення справедливості означає рівний доступ до основних прав і можливостей для всіх громадян.

Філософія також допомагає розуміти природу війни і миру. Філософи, такі як Карл фон Клаузевіц, досліджують стратегії і теорії війни, щоб зрозуміти, як уникнути війн і зберегти мир. Вони також працюють над розвитком міжнародного права і норм, які регулюють поведінку країн у міжнародних відносинах.

Отже, філософія на захисті миру та людяності виконує важливу роль у формуванні цінностей і ідеалів, які сприяють гармонійному співіснуванню людей та уникненню конфліктів. Вона наголошує на необхідності розуміння і поваги до гідності кожної людини, впровадженні моральних норм та принципів у відносинах між людьми та державами, розвитку справедливості і рівності, а також запобіганні війн і збереженні миру. Філософія стимулює думку і сприяє розвитку гармонійного суспільства, де мир і людяність є найважливішими цінностями.

Пятенко Даря

Факультет інформаційних технологій

Спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”

Електронна пошта: ipz23-d.piatenko@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

РОЛЬ ДІАЛОГУ ТА ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ У ЗАПОБІГАННІ КОНФЛІКТАМ ТА ЗМІЦНЕННІ ГЛОБАЛЬНОЇ СПІЛЬНОТИ

Яку роль грає діалог і взаєморозуміння у житті людини? Чому так важливо вміти домовлятися? Попробую дати відповіді на ці питання.

Запобігання конфліктам - це процес, спрямований на запобігання або зниження насильства в ситуаціях, де виникають або можуть виникнути розбіжності, суперечки або протистояння між різними учасниками, такими як держави, народи, групи або індивіди. У сучасному світі, де відмінності в культурі, релігії та політичних поглядах можуть призвести до непорозумінь і конфліктів, роль діалогу і взаєморозуміння стає все більш важливою. Запобігання конфліктам може містити різні методи та інструменти, такі як діалог, посередництво, дипломатія, миротворчість, заходи зі зміцнення довіри та інші.

Діалог і взаєморозуміння - це важливі елементи запобігання конфліктам, тому що вони сприяють обміну інформацією, думками та перспективами між сторонами, які беруть участь у конфлікті або потенційно зачеплені ним. Діалог і взаєморозуміння можуть допомогти виявити й усунути причини та чинники конфлікту, знизити рівень недовіри та ворожості, побудувати стосунки співробітництва та солідарності, а також знайти спільні інтереси та цілі.

У світі існує безліч прикладів та ініціатив, спрямованих на запобігання конфліктам за допомогою діалогу та взаєморозуміння. Наприклад, Організація Об'єднаних Націй використовує діалог для вирішення конфліктів у всьому світі. Діалог також використовується в рамках міжнародних програм та ініціатив,

спрямованих на сприяння взаєморозумінню між людьми різних національностей і культур.

Звісно, діалог не завжди може запобігти конфліктам. Однак він є важливим інструментом, який може допомогти знизити ймовірність виникнення конфліктів і сприяти їх мирному вирішенню.

Можна зробити висновок: нині, коли світ стає все більш взаємопов'язаним, діалог і взаєморозуміння стають дуже важливішими. Діалог і взаєморозуміння є потужними інструментами для запобігання конфліктам і зміцнення глобальної спільноти. Вони дають нам змогу поважати відмінності, визнавати спільні цінності та працювати разом для досягнення спільних цілей. Тому нам усім необхідно брати активну участь у діалозі та прагнути до взаєморозуміння, щоб створити більш мирний і справедливий світ.

Коваленко Сергій Миколайович

Факультет інформаційних технологій

Спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”

Електронна пошта: ipz23-s.kovalenko@pubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

МИР І ЛЮДЯНІСТЬ В КОНТЕКСТІ ФІЛОСОФСЬКИХ УЯВЛЕНЬ: ЩО ОЗНАЧАЄ БУТИ ЛЮДИНОЮ У СВІТІ МИРУ?

Мир і людяність завжди були в центрі філософських роздумів, а їх сприйняття з часом змінювалося. У контексті сучасної реальності, коли війни і конфлікти залишаються актуальними явищами, розгляд теми війни набуває особливого значення. Однак зрозуміти сутність людства в умовах миру важливо, оскільки це визначає наші цінності, ставлення до інших і власне місце у світі.

Бути людиною у світі миру - це не лише відсутність війни, але й активна партисипація в створенні гармонійного оточення. Мир не тільки фізичний, але й ментальний стан, який виражається в повагу до різноманітності, розумінні і толерантності. Однак в житті сучасного суспільства важко уникнути теми війни, яка залишається тіньовою частиною нашого існування.

Одним із ключових аспектів розуміння буття людини в умовах миру є вивчення історії. Війни, конфлікти, трагедії - все це часто виходить з коренів людської історії. Аналіз минулого допомагає уникнути повторення помилок та розвивати терпимість. У контексті філософії, це вимагає від нас ставитися до історії не як до закритої книги, а як до джерела уроків і розвитку.

Людяність в умовах миру також пов'язана з розвитком особистості. Заснована на розумінні власної ідентичності та взаємодії з іншими, вона сприяє

виникненню емпатії і взаєморозуміння. У світі миру людина стає частиною спільноти, що цінує кожного індивіда.

Однак тема війни завжди лишається на передньому плані, нагадуючи про те, як необхідно цінувати та захищати світ. Війна виявляється тестом нашої готовності реально виражати людяність в ситуаціях стресу і конфлікту. Часто саме в умовах війни проявляються глибокі моральні парадокси та протиріччя, які ставлять нас перед важливими виборами.

Війна висвітлює тему моралі і етики. У багатьох філософських системах війна розглядається як останній засіб, і виникає питання про моральну відповідальність за її початок і подальший перебіг. Також важливо розглядати тему війни в контексті справедливості та правосуддя. Чи можна виправдати страждання, які вона приносить, якщо це необхідно для досягнення вищих цілей?

Буття людини в умовах миру включає в себе і роль миротворця. Це може бути спроба впливати на політичні рішення, виховання нового покоління зі свідомістю миру або активна участь у громадських ініціативах. Людина в цьому контексті стає агентом змін, спрямованим на покращення умов існування та уникнення потенційних конфліктів.

Отже, буття людини в умовах миру - це не лише стан, але й активний процес створення гармонійного, справедливого та толерантного світу. Тема війни виявляється тестом нашої готовності до самовдосконалення та підтвердження нашої глибокої природної спроможності виявляти людяність навіть у найскладніших ситуаціях.

Світ миру та важливість буття людини в ньому також розкривається через призму культури і мистецтва. Творчість може слугувати засобом висловлення протесту проти війни, а також засобом побудови мостів між різними культурами. Мистецтво може вражати своєю силою і здатністю змінювати світогляд, викликаючи роздуми про цінності та етику.

Сучасні технології, з одного боку, надають можливість спілкування та обміну ідеями на глобальному рівні, але, з іншого боку, можуть викликати нові виклики у сфері кібербезпеки та гібридної війни. Питання про те, як використовувати технології для зміцнення світу і зменшення конфліктів, залишається актуальним.

Важливою складовою розуміння теми війни та її впливу на світ і людство є економіка. Економічні фактори часто визначають масштаби конфліктів, а реконструкція вимагає великих зусиль та коштів. Ефективна економічна політика може сприяти зниженню конфліктів і забезпеченню стабільності в країні та регіоні.

Також, розглядаючи тему миру, слід звертати увагу на глобальні виклики, такі як зміна клімату та пандемії. Ці проблеми вимагають спільних зусиль між

країнами та різними соціальними групами, щоб забезпечити стійкість світового співтовариства.

У заключенні, розуміння буття людини в умовах миру вимагає вивчення різноманітних аспектів, починаючи від історії та культури, і закінчуючи сучасними глобальними викликами. Тема війни, як нещасливого вияву нашого існування, нагадує нам про важливість активної участі кожної людини у будівництві миру. Тільки взаєморозуміння, терпимість та співпраця можуть стати фундаментом гармонійного і стійкого світу, де кожна людина може відчувати свою важливу роль в створенні майбутнього.

Підгорний Олександр Сергійович

Факультет інформаційних технологій

Спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”

Електронна пошта: ipz23-o.pidhornyi@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

ПРОБЛЕМА ВІЙНИ ТА МИРУ

Проблема війни та миру є особливо цікавою для українців у цю сумну годину. Хочеться ревіти коли бачиш як гинуть захисники України, які мали прожити мирне та спокійне життя разом зі своєю сім'єю.

Якщо брати загальну світову картину, то миру на нашій планеті не було ніколи. Звичайно що порівнюючи наше століття з минулими, війн та конфліктів у нас відбулось менше, але не так мало як би нам хотілось. Багато людей вірило що зі заснуванням ООН (Організація Об'єднаних Націй), та умовною перемогою Сполучених Штатів у Холодній війні, то настане довгоочікуваний мир. Нажаль, як ми бачимо у себе за вікном, не всі держави світу змирились з новими правилами.

Згідно з розрахунками дослідників різних країн, ми розуміємо що найбільш вірогідним та найбільш катастрофічним наслідком наступної світової війни буде “ядерна зима”. У випадку застосування ядерної зброї учасниками конфлікту, людство, у найкращому випадку, відкинеться у розвитку на декілька століть назад, а в найгіршому, закінчить своє існування. На даний момент уряди більшості країн усвідомлюють наслідки використання ядерної зброї, і не бажають використовувати її для досягнення будь-яких економічних чи політичних цілей.

В історії філософської, політичної і правової думки видатні мислителі не могли оминати питання війни і миру, особливо велику роль в аналізі цієї актуальної проблеми відіграла німецька класична філософія. Такі видатні

представники як І. Кант, І. Фіхте, Г. Гегель сформулювали безліч цікавих ідей щодо сутності війни і миру та їх наслідків, які і в наш час не втратили своєї актуальності.

Гегель переконував у тому, що ті держави і нації, які у мирний час не піклуються про свою безпеку і суверенітет, можуть стати легкою здобиччю для будь якого агресора. Війну мислитель розглядає як важливий чинник збереження суверенітету держави, вона вимагає жертв і передусім високої організованості і дисципліни.

В свою чергу Іоган Фіхте мав інших погляд на цю проблему. Філософ був переконаний у тому, що вічного миру на землі можна досягти за допомогою домовленостей між державами. У своїх роботах він казав що потрібно створити законну, засновану на праві державу, і мати можливість обороняти її зі зброєю у руках. На думку німецького філософа, втручання третьої держави є грубим порушенням прав незалежних народів, є актуальною і в наш час.

У роздумах про проблему війни та миру, особливо у контексті сучасних подій і загрози ядерної зброї, ми бачимо, що ця тема залишається актуальною і важливою для нашого світу. Філософи, зокрема представники німецької класичної філософії, зробили значний внесок у наше розуміння цього питання.

Завдяки їхнім працям ми розуміємо що найважливішим завданням для людства є збереження миру та запобігання війні. Історія нагадує нам, що війна завжди залишає сліди, і нам потрібно не допустити повторення подібних помилок. У світі, де проблеми війни і миру лишаються актуальними, є надія, що розуміння цих питань допоможе нам зберегти мир і безпеку для всіх націй.

Волошин Михайло Сергійович

Факультет інформаційних технологій

Спеціальність 121 “Інженерія програмного забезпечення”

Електронна пошта: mi hailvolosin04@gmail.com

Викладач-консультант:

Чорноморденко Дмитро Іванович

НИЗЬКІ ЗАРПЛАТИ В УКРАЇНІ ПОГЛЯДОМ УКРАЇНЦЯ

Проблема низьких зарплат в Україні є актуальною темою, яка турбує велику кількість громадян. Я, як українець, не можу не звернути увагу на це питання і висловити свою думку щодо подальшого розвитку ситуації.

По-перше, важливо зазначити, що низькі зарплати є однією з найбільших проблем, з якими стикаються українці в повсякденному житті. Вона впливає на

якість життя, рівень задоволеності та можливості самореалізації кожного громадянина.

По-друге, ця проблема має руйнівний ефект на економіку країни в цілому. Низькі зарплати знижують попитну спроможність населення, що призводить до скорочення попиту на товари і послуги. Це впливає на діапазон розвитку підприємств та національну економіку в цілому.

Проте, не можна спростовувати, що проблема низьких зарплат в Україні є складною і пов'язана з багатьма факторами. Низькі зарплати визначаються не тільки питаннями економічного характеру, але й корупцією, невідповідністю мінімальної зарплати до життєвого рівня, а також слабкою конкурентоспроможністю національного господарства.

Щоб вирішити проблему низьких зарплат, необхідно вжити комплексних заходів. По-перше, важливо впровадити систему мінімальної заробітної плати, яка забезпечуватиме гідні життєві умови для громадян. Далі, держава повинна докласти зусиль для боротьби з корупцією, що впливає на відсутність чесних і вищих робочих місць. Також, варто розглянути заходи з підвищення конкурентоспроможності національного господарства, що стимулюватиме заробітні плати.

Важливо зазначити, що подолання проблеми низьких зарплат в Україні не є простим завданням і потребує часу та зусиль з боку всіх громадян. Народ має виявити свій активізм, а держава повинна прийняти справжній інтерес у розв'язанні цієї проблеми.

Отже, проблема низьких зарплат в Україні потребує уваги і швидкого вирішення. Вона впливає на кожного громадянина та загрожує стабільності економіки. Важливо реалізувати комплексні заходи, спрямовані на підвищення рівня заробітної плати населення. Таким чином, Україна зможе стати країною, де кожен громадянин матиме можливість належно прожити власне життя.

Вдовенко Яна Валеріївна

*Факультет інформаційних технологій,
спеціальність 122 «Комп'ютерні науки»;*

kn23-ya.vdovenko@nubir.edu.ua;

Викладач-консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

«СПЕЦИФІКА ФІЛОСОФСЬКОГО ОСМИСЛЕННЯ ВІЙНИ, ЯК СОЦІАЛЬНОГО ЯВИЩА»

Філософія війни має відповісти на запитання про природу війни, але сама вона є складною та суперечливою. Війна може здаватися простою, але при спробі розкрити її сутність виникають труднощі. Філософи, що розглядали

війну, як один зі світоглядів дуже мало, тому я опиралася на різних фахівців цієї сфери.

Сучасна європейська наука вивчає війну з різних поглядів, що робить її раціональною. Однак в різних культурах уявлення про війну різняться, і кожна епоха виникає з культурної спадщини. Філософи відзначають, що спільноти будують свої соціальні інститути, а філософські погляди впливають на цей процес.

Розгляд воєнної тематики в філософії XIX-XXI століть розкриває нові аспекти вивчення війни, включаючи ірраціональні чинники, культурно-цивілізаційний аналіз, інформаційну добу та стратегічне моделювання військових конфліктів.

Сучасна філософія характеризується як "некласична" або "постмодерна", що означає зміну підходів до знань. Оперувати концепціями постмодерної філософії варто з урахуванням її відмінностей від класичної філософії.

У розгляді воєнної тематики важливо урахувати метафори та пошукові підходи, які можуть визначати сучасні дослідження з цього питання.

Філософія війни у формі дискурсивно-теоретичного знання відрізняється від європейської класики та має власні онтологічні основи. Сучасна думка розкриває ідеологічно-нарративну природу теоретичного знання, яке може виступати від імені Істини чи Розуму, але частково піддатливе інерції суспільної думки. Мислителі минулого аналізують зв'язки між культурою, політикою та війною, а також розкривають їхню природу та вплив на минулі та потенційні наслідки.

Філософське вивчення війни охоплює не лише взаємозв'язки, але й стиль мислення та побудову умовиводів в межах концепцій. Визначення причин, сутності та смислу війни є завданням філософів, які намагаються досягнути її укоріненість у системі світобудови. Філософський підхід передбачає обґрунтування методу, який забезпечить прозорість та контрольованість висновків.

В історії філософського осягнення війни простежується поступальність і спадковість, але важливо урахувати культурні та теоретичні впливи для адекватного осмислення філософських сентенцій. Інституціоналізація воєнної науки в XIX-XXI столітті відбувалася на засадах модерності та відображала історичний досвід європейських суспільств.

Філософія війни виступає як важливий момент суспільного життя, що еволюціонує в контексті цивілізаційних трансформацій. Вивчення війни у контексті соціокультурних детермінант історичного розвитку допомагає розуміти її еволюцію відповідно до соціокультурних змін.

Данилюк Роман Ігорович
Гуманітарно-педагогічний факультет
«Міжнародні відносини,
суспільні комунікації та регіональні студії»
daniylkroma@gmail.com
Викладач-консультант:
Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія, як наука про основні принципи і природу існування, грає ключову роль у захисті миру та людяності. У світі, де конфлікти та розбрат стають невід'ємною частиною нашого існування, філософія стає наставником, який допомагає розуміти, чому важливо пріоритетувати мир та співжиття.

Однією з головних концепцій у філософії на захисті миру є ідея взаєморозуміння. Філософія вчить нас дивитися на світ з погляду інших, розуміти їхні мотивації та цінності. Цей підхід може сприяти зменшенню конфліктів та побудові конструктивних відносин між людьми та націями.

Крім того, філософія акцентує увагу на гуманізмі та повазі до життя. Ці цінності є фундаментальними у відстоюванні людської гідності та прав. Філософія наголошує на тому, що мир не може бути досягнутий шляхом порушення прав людини або відмови від основоположних етичних принципів.

Важливим аспектом є також філософське вивчення природи конфліктів та шляхів їх вирішення. Розуміння коренів конфліктів, вивчення альтернативних підходів та просування ідей співпраці можуть сприяти побудові стійкого миру.

Отже, філософія виступає не лише як абстрактна наука, але й як інструмент на захисті миру та людяності. Вона вчить нас бачити глибше, розуміти один одного і шукати спільні точки зору для побудови гармонійного світу.

Каишанова Христина Едуардівна
ФІТ, 122 комп'ютерні науки

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ. ФІЛОСОФІЯ НЕНАСИЛЬСТВА В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Сучасний світ вже не дивує своїм різноманіттям винаходів, сфер діяльності, всюдозволеністю та можливістю висловлювати свої думки та бажання на пряму. Кожен має право обирати сам, як йому жити, якими моральними принципами керуватися. У цьому світі, як і раніше протистоять добро та зло, мир та війна, жорстокість та людяність. Що захищає наші цінності? Що робить нас

людьми? Відповідь на ці питання знаходиться набагато глибше, ніж ми можемо уявити.

Яка роль людей у цьому світі? Чому ми любимо, ненавидимо, цінуємо, бажаємо? Чому хтось обирає творити добро, бути вдячним, а хтось - руйнувати та вбивати. Філософія допомагала та допомагає і тепер розібратися у нашому житті.

Життя людини нерозривно пов'язано з використанням силових засобів вирішення конфліктів, однак важливо враховувати різницю між силовими методами та насильством. Якщо силові методи можуть використовуватися для розв'язання конфліктів без порушення основних прав та свобод, то насильство, навпаки, порушує основні принципи гідності та свободи.

Джайнізм, одна з найдавніших індійських релігій, прославляється своєю унікальною філософією ненасильства, головну ідею якої ми повинні пам'ятати. Це вчення визнає, що кожна форма життя має право на існування та повагу та закликає поважати кожну живу істоту, уникати будь-якого вигляду насильства чи шкоди. Засновник цієї віросповіді вчив, що шлях до духовного розвитку полягає в усвідомленні і практиці принципів ненасильства в усіх сферах життя.

Філософія ахімса також відзначається важливістю внутрішнього миру та самопізнання. У світі, де різні культури та релігії співіснують, важливо розвивати терпіння та повагу до різноманіття. Ахімса спонукає людей відмовлятися від ворожнечі та приймати інших такими, які вони є.

На даний момент, існує багато осіб та організацій, які виступають за філософію ненасильства. Деякі з них визначаються своєю активною боротьбою за права людини, мир і соціальну справедливість. Наприклад, Далай-лама, духовний лідер Тибету. Він активно підтримує ідеї толерантності, взаєморозуміння та ахімси. Замість притягання до озброєного опору, підкреслює важливість мирного спротиву та діалогу. Його підходи визначаються концепцією "ахімса" – принципом ненасильства, який був популяризований Махатмою Ганді.

Він активно виступає за права тибетців, проте робить це через мирні та конструктивні засоби: веде кампанії за збереження та просування тибетської культури та релігії, а також захист навколишнього середовища у регіоні. Його підходи включають в себе голосні заклики до міжнародної спільноти та діалогу з китайською владою для досягнення мирного розв'язання конфлікту.

Важливим елементом стратегії Далай-лами є також виховання свідомості та освіта серед тибетців про принципи ненасильства. Його приклад служить джерелом натхнення для численних прихильників, які вірять у те, що навіть у складних умовах можна досягти позитивних змін через діалог і взаєморозуміння.

Підхід Давай-лами доводить, що навіть у ситуаціях, де сила вважається засобом розв'язання, ахімса може виявитися справжньою силою, здатною змінювати світовий ландшафт у напрямку миру, толерантності та співіснування.

Філософія ненасильства вчить нас шукати альтернативні шляхи вирішення конфліктів, звертаючись до діалогу та розуміння. Завдяки прикладам великих філософів, які виступали за ненасильство, таких як Махатма Ганді, Далай-лама та інші, можна зробити висновок, що ці ідеї і далі залишаються актуальними та важливими для формування гуманітарного обличчя сучасного суспільства.

Філософія на захисті миру та людяності не лише пропонує, але й надає практичні інструменти для втілення цих ідей в життя. Її завданням є надійне виховання майбутніх поколінь, сприяння взаєморозумінню та підтримці відкритого діалогу на шляху до створення світу, де панує мир, справедливість і повага до гідності кожної людини.

Власенко Ганна Володимирівна
Факультет інформаційних технологій,
Спеціальність Комп'ютерні науки
kn23-h.vlasenko@nubip.edu.ua
Викладач-консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Ми живемо в епоху, коли масштаб світових проблем зростає з кожним днем, вимагаючи комплексних та всебічних рішень. Найбільш актуальним наразі є питання людської гідності в контексті миру, де однією з найвпливовіших галузей постає філософія – власний компас, який дозволяє нам орієнтуватися у позамежних просторах глобальної проблематики.

У сучасному світі, охопленому глобальними викликами, такими як пандемії, кліматичні зміни, тероризм та міжнаціональні конфлікти, питання миру та людяності вимагають активного втручання. Філософія виступає як інструмент аналізу, який допоможе розібратися в коренях цих проблем, розкриє їх причини та допоможе розробити стратегії для їх вирішення. Вона сприяє створенню свідомого та відповідального суспільства, готового отримати рішення для забезпечення загального блага.

Однією з основних функцій філософії, як відомо, є вирішення питань, які спонукають нас думати про сутність і цінність існування. З глибоких роздумів філософія виводить нас до конкретних ідей та вирішень, де кожен крок вперед є результатом наших власних роздумів і обговорень. Філософія відіграє ключову роль у формуванні свідомого та відповідального суспільства, яке не лише реагує

на виклики, але і проявляє рішучість взяти на себе відповідальність за прийняття рішень, спрямованих на загальне благо. Вона є нашим невід'ємним союзником у створенні простору, де кожен громадянин є активним учасником вирішення проблеми, а не просто свідком глобальних змін.

Крім того, філософія розглядає етичні аспекти конфліктів і війни, а також створює моральні основи, які дозволяють нам розвивати взаєморозуміння та довіру між більшими культурами та націями. Філософія, подібно до мудрого наставника, вчить бачити загальні цінності, які об'єднують нас як людей, і стимулює нас до розвитку толерантності та взаємоповаги в середині нашого глобального співтовариства.

Отже, у світі, де питання миру та людяності постають як найбільш актуальні завдання, філософія є тим провідником, який спрямовує наше мислення та дії в сторону гармонійного співіснування. Вона не тільки дозволяє розуміти людську проблематику, а й активно впливає на формування світового порядку. Філософія активно розвивається в руслі глобального діалогу, де різні культури, переконання та ідеї можуть об'єднатися, створюючи платформу для спільної роботи над створенням більш справедливого, збалансованого та мирного світу.

Гудименко Марія Олександрівна

Факультет інформаційних технологій, 122 спеціальність

Email: gudimenkomasa1@gmail.com

Викладач-консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

ЛЮДИНА 21 СТОЛІТТЯ

Говорячи про людину 21 століття, де інформаційні потоки з усіх напрямків, людина стикається з великою кількістю інформації на щоденній основі. Це можуть бути новини, соціальні медіа, відео, статті та інші джерела. Однак, з появою такої великої кількості інформації, людина стикається з перевагами та недоліками інформаційного навантаження.

Переваги інформаційного навантаження очевидні. Отримання останніх новин за короткий час дає людині можливість бути в курсі подій у світі, швидко реагувати на проблеми та зміни світового порядку, також аналізувати дану інформацію. Соціальним медіа дають можливість заводити нові знайомства та спілкуватися з друзями з будь-якої точки світу. Величезний обсяг інформації дозволяє освоїти нові вміння, займатися самоосвітою та підійматися швидко по кар'єрній драбині. Крім цього, доступ до даних допомагає розв'язувати проблеми та зробити життя зручнішим та ефективнішим, використовуючи новітні технології.

З іншого боку, надмірний потік інформації може нести проблеми з соціалізацією. Любі дії людини відображаються на його образі життя, це означає на його самого. Інтернет радикально змінив життя людей і взаємовідносини між ними. Взаємодія об'єктів в інтернеті відкидає багато факторів живого спілкування, завдяки яким ми краще розуміємо співрозмовника. Ми відчуваємо емпатію, завдяки людським емоціям, тембру голосу, жестикуляції та міміки в реальному житті. В соціальних мережах ми не можемо відчути цього, тому стикаємося з нерозумінням спільноти й неспроможності її співпереживати. Шляхом співпереживання інших людей, ми можемо краще розуміти себе. Емпатія дозволяє нам бачити, як наші дії впливають на інших, і може стати чудовим засобом саморефлексії та особистісного зростання. Відсутність цього може спричинити втечу від суспільства, створення видуманих образів в голові та ізоляцією реальності. Прямий контакт, завдяки якому людина могла б спостерігати за співрозмовником, отже фільтрувати отриману інформацію. Через відсутності цього відкривається великий простір потрапити в оману.

Людина 21 століття більш тривожна та депресивна порівнюючи з іншими поколіннями. Причиною цього стала надмірна і непотрібна інформація, з якою її важко справитися. Деякі люди найшли, як з цим взаємодіяти та використовують її у своїх цілях, тримаючи свій фокус уваги на потрібному. Тому фільтрація інформації стає надзвичайно важливою навичкою, оскільки вона дозволяє людині зосередитися на суттєвих та цікавих для неї аспектах. Людина повинна викидувати все зайве та вміти сортувати, засвоювати інформацію. При цьому, важливо зберігати гармонію між онлайн та офлайн світом, не перевантажувати себе, щоб почувати себе гармонійно.

Теперішній світ відкриває безліч можливостей для творчої реалізації особи в цьому світі. Одним із найяскравіших прикладів творчої роботи в інформаційному світі є розробка нових програмних продуктів та створення інноваційних технологій. Також інформаційний дозволяє створювати контент різним людям. Блогери, журналісти, письменники та інші творчі особистості можуть вільно донести свої ідеї та креативність до мас. Інтернет та соціальні мережі дають шанс кожному зробити свій внесок у суспільство.

Загалом, людина 21 століття знаходиться в інформаційному світі, який впливає на неї двобічно. Вони надають нам доступ до знань і можливостей, але разом з тим можуть викликати стрес та втому. Важливо усвідомити свої особливості та знаходити баланс в даному потоці. Людина 21 століття повинна розвивати навички критичного мислення, вміти фільтрувати та оцінювати інформацію, що до неї надходить, а також зберігати зв'язок з реальним світом та власними цінностями. Тільки так ми зможемо здобувати користь від інформації та не втратити себе у нескінченному потоці. Нові технології

створюють незліченні можливості для самореалізації та виявлення власного потенціалу.

Степаненко Дарина Федорівна

Факультет інформаційних технологій, Комп'ютерні науки-23001

kn23-d.stepanenko@nubip.edu.ua

Викладач-консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія, заснована ще на вченні Сократа, вивчає людину як унікальне творіння природи. Шляхом узагальнення результатів досліджень різних наук, вона формує свій власний погляд на сутність людини. Кожна особа вирізняється своєю моральністю, політичними переконаннями, соціальним статусом, культурним багатством та біологічними особливостями. Умови існування людей у суспільстві визначені безліччю особливостей та складнощами.

У наш час спостерігається підвищений інтерес до проблем особистості, її структури та соціалізації, що є відповіддю на потреби сучасності. Сучасна епоха характеризується активною участю народних мас у свідомій історичній діяльності. Збереження миру, соціальний прогрес, демократія та увага до екологічних проблем і свобод особистості набувають особливого значення.

Україна, перебуваючи в умовах незалежності, стикається з завданням налагодження гармонійних відносин між суспільством і особистістю. Проводяться ринкові реформи, розвивається самоуправління, гласність та демократія. Це створює умови для розкриття індивідуальних особливостей людей та формування активної громадянської позиції.

Сучасна Україна переживає складний перехід до демократичного суспільства, з людиноцентричною метою. У процесі формування гуманного та демократичного суспільства подолано відчуження людини від влади та власності, відбувається залучення особистості до активної громадської діяльності. Гуманне суспільство повинно гарантувати захист прав і свобод, честі та демократичної гідності особистості.

Зрозуміння взаємозв'язку між особистістю та суспільством вимагає поглибленого розгляду їхніх взаємодій в конкретних історичних умовах. Ця проблема є одним з ключових аспектів основного питання філософії — ставлення людини до навколишнього світу. У

кожної людини завжди є право вибору між стороною світла, миру і спокою, або обранням війни, конфронтації та ворожого ставлення до оточуючого світу. Філософія, як наука, допомагає зробити обдуманий та правильний вибір.

Культурна різноманітність: Філософія може глибше розглядати, як різні культури сприймають поняття миру та людської ідентичності. Вивчення впливу філософії на розуміння та повагу до різниць у цінностях, традиціях та світоглядах може розширити розуміння ролі філософії в побудові гармонійних відносин між культурами.

Відповідальність перед майбутніми поколіннями: Філософія може включати обговорення етичних та моральних питань, пов'язаних з відповідальністю перед майбутніми поколіннями. Аналіз аспектів сталого розвитку, використання природних ресурсів та моральних зобов'язань зберігати планету для нащадків може внести вагомий внесок у формування концепцій майбутньої філософії на захисті миру та людяності.

Громадянське суспільство та участь: Філософія може розкривати роль громадянського суспільства у формуванні політичних рішень та взаємодії з владою.

Обговорення того, як філософські концепції підтримують активну громадянську участь і сприяють вирішенню соціальних питань, може додати новий аспект до розгляду взаємодії між особистістю і суспільством.

Технологічний розвиток:

Філософія може вивчати етичні аспекти технологічного розвитку, такі як штучний інтелект, біогенетика та цифрові технології. Розгляд питань приватності, етичного використання технологій та їхнього впливу на соціальні структури може допомогти у формуванні філософського підґрунтя для висвітлення цих викликів.

Додавання конкретних прикладів, цитат чи філософських шкіл, які підтримують ваші думки, також може збагатити ваш текст і надати йому більшу глибину.

Філософія виступає на захист миру та людяності, пропонуючи глибокий аналіз взаємодії між особистістю та суспільством в умовах сучасності. Філософські концепції стають важливим інструментом у формуванні гуманного суспільства, де захист прав, свобод та гідності кожної особистості є найвищим пріоритетом.

Культурна різноманітність, відповідальність перед майбутніми поколіннями, активна громадянська участь та розуміння етичних аспектів технологічного розвитку – це лише деякі з напрямів, які філософія може висвітлювати для покращення сучасного світу. Розгляд цих питань сприяє не лише розумінню складних взаємозв'язків, але й

визначенню етичних принципів, які покладають основу сталого та гуманітарного розвитку.

Таким чином, філософія виступає не лише як наука, але і як мудрість, яка спрямовує суспільство на шлях гармонії, взаєморозуміння та захисту цінностей, які формують основу кращого майбутнього для всіх людей.

Матвієв Ярослав Дмитрович;

Факультет інформаційних технологій, спеціальність 125(Кібербезпека);

kib21-ya.matvieiev@nubip.edu.ua;

Викладач-консультант:

Горбатюк Тарас Віталійович;

БРИТВА ОККАМА: ПРИНЦИП ПРОСТОТИ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ У НАУЦІ

Оккамська бритва, відома як принцип простоти, є фундаментальним засадам логіки, що пов'язаний з Вільямом Оккамом, середньовічним схоластичним філософом. Цей принцип заснований на тому, що слід робити лише ті припущення, які строго потрібні, і він відомий своїм ствердженням: «*Numquam ponenda est pluralitas sine necessitate*» (Не варто додавати різноманіття без необхідності). У інших словах, принцип простоти закликає не ускладнювати роз'яснення подій чи теорій непотрібними припущеннями. Термін "бритва Оккама" виник не через авторство принципу, а з-за його формулювання Вільямом Оккама. Цей принцип також назвали "лезом Оккама" через гра словами в латинському, де "зголити" може також означати виявлення істини і позбуття помилкових припущень. Практичне застосування принципу простоти проявляється в усіх галузях наукового моделювання та побудови теорій.

Згідно з цим принципом, серед набору еквівалентних моделей будь-якого явища слід вибирати найпростішу. Щоб пояснити явище, корисно усунути непотрібні концепції, змінні або конструкції в будь-якій моделі за допомогою простоти. Полегшує створення моделі та мінімізує потенційні невідповідності та двозначності. Наприклад, коли стикаються з проблемою «невизначеності теорій із даними», принцип простоти пропонує вибрати найпростіші моделі для пояснення цього конкретного набору даних. Це особливо важливо, оскільки модель завжди представляє собою нескінченний набір можливих випадків, з яких лише обмежена підмножина спостережується. Хоча принцип простоти є необхідним для конструювання моделей складних систем, його застосування може призвести до проблем, коли неясно, яка гіпотеза є найпростішою, і критерії простоти можуть розрізнятися. Важливо розуміти, що, хоча принцип простоти полегшує розробку теорій, він сам по собі не гарантує правильності обраної моделі.

Підсумовуючи сказане вище, Бритва Оккама є не лише фундаментальним принципом логіки, але й потужним інструментом наукової теорії, оскільки вона підкреслює важливість уникнення припущень і вибору найпростішого пояснення.

Козинець Денис Юрійович
Факультет Інформаційних Технологій,
спеціальність Комп'ютерні науки;
Електронна адреса: denys.kozynets06@gmail.com;
Викладач-консультант:
Горбатюк Тарас Віталійович;

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Історія людства засвідчує численні конфлікти, війни та страждання, але також і постійні спроби забезпечити мир та гідність для всіх. У цьому контексті філософія виступає не просто як наука чи теоретичний дисципліна, але як основоположний принцип на захисті миру та людяності. Філософія слугує як своєрідний фарос, який вказує шляхи розуміння, співчуття та глибокого осмислення, необхідного для досягнення гармонії та справедливості.

Одним з важливих аспектів філософії на захисті миру є розвиток етичного мислення. Етика визначає норми та цінності, які спрямовують людей до правильних вчинків та стосунків. Саме через етичний підхід філософія вчить взаєморозуміння, повагу до інших і прагне визначити загальноприйняті моральні принципи. Розвиток глибокого етичного усвідомлення може стати основою для побудови стабільного та мирного суспільства.

Філософське мислення також підтримує важливість дипломатії та міжнародного співробітництва. Шляхом філософського аналізу виникає розуміння, що справжнє розв'язання конфліктів полягає не в силі чи агресії, а в діалозі та взаєморозумінні. Міжнародні відносини можуть стати важливим інструментом на шляху до спільного миру, а філософія, через вивчення принципів справедливості та рівності, сприяє виробленню ефективних механізмів розв'язання конфліктів.

Не менш важливим елементом філософії на захисті миру є культура миру та невідворотність демократії. Філософія вчить, що культура миру — це не просто відсутність війни, але й активне прагнення до розвитку та підтримки гармонійних відносин. Демократія, в свою чергу, є засобом забезпечення прав людини та створення умов для вираження різноманітних голосів. Це підкреслює роль філософії у формуванні освічених та свідомих громадян, які здатні брати участь у прийнятті рішень для блага суспільства.

У висновку можна сказати, що філософія виступає як важлива складова на шляху до миру та людяності. Вона не тільки аналізує та пояснює причини конфліктів, але і пропонує цінності та принципи, які можуть слугувати основою для будівництва гармонійного суспільства. Філософія, через свою спроможність допомагати у формуванні етичних цінностей, розвитку дипломатії та культури миру, має потенціал впливати на сучасний світ і сприяти побудові тривалого та стійкого миру.

Максименко Яна Сергіївна
1 курс ІТ факультету КН І група

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія – це наука, заснована ще Сократом, вивчає людину, як особливе творіння природи. Вона, на основі узагальнення результатів досліджень різних наук, має своє бачення людини. Ця наука вивчає особистість, як творіння природи, осмислює питання величезних духовних ресурсів людини, питання буття, єдності з природою.

Так, кожна людина неповторна з її багатогранними моральними, політичними, соціальними, культурними, біологічними рисами. Існування людей у соціумі має безліч особливостей і складностей.

В наш час є підвищений інтерес до проблеми особистості, її структури, соціалізації пояснюється насамперед потребами сучасності. Наша епоха – це час виходу широких народних мас на арену свідомої історичної діяльності. Адже боротьба за виживання людства, збереження миру між народами, соціальний прогрес, демократію в суспільстві, збільшення уваги до екологічної ситуації у світі, збільшення уваги до реальних свобод особистості набуває особливого значення. І тому на перший план у розвитку філософії виступає питання взаємодії особистості і суспільства, а це пов'язано з іншими проблемами філософії.

В умовах незалежності України, проблема налагодження гармонійних взаємозв'язків між суспільством і особистістю набула великого значення.

В нашій країні проводяться ринкові реформи, розвивається самоуправління, розвивається гласність, демократія, тобто створюються умови для розкриття особистих рис людей, формується активна життєва громадянська позиція.

Сучасна Україна здійснює важкий, але необхідний перехід до демократичного суспільства. Найвищою метою розвитку нашого суспільства є людина. Саме для неї мають створюватися сприятливі умови життя та праці. У процесі формування гуманного, демократичного суспільства долається відчуження людини від влади, власності, від створених її працею цінностей, відбувається залучення особистості до активної громадської діяльності. Гуманне суспільство мусить гарантувати захист прав та свобод, честі та демократичної гідності особистості.

Щоб зрозуміти і людину, і суспільство треба знати взаємозв'язки, що складаються між ними у конкретних історичних умовах. Проблема взаємозв'язку особистості та суспільства є одним із найголовніших аспектів основного питання філософії — ставлення людини до навколишнього світу.

Для кожної людини завжди є право вибору в тому, яку позицію обрати: сторону світла, миру і спокою, або вибір війни, конфронтації, ворожого ставлення до навколишнього світу. Філософія, як наука, допомагає зробити правильний осмислений вибір.

Матер'ян Матвій Миколайович

Факультет Землепорядкування

Спеціальність «геодезія та землеустрій»;

1-ЗВ-4 ст;

Викладач-консультант:

Кичкирук Тетяна Василівна

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Війни та битви супроводжують всю історію людства від початку її існування. Тому у всі часи мислителі міркували про причини війни і шляхи досягнення миру. Сьогодні ця тема як ніколи актуальна, особливо для нашої країни. І очевидно зрозуміло, що мир - це складне суспільне явище, яке включає у себе багато різних аспектів. Узагальнюючи, їх можна згрупувати у воєнно-політичні, міжнародно-правові, соціально-економічні та духовно-етичні концепції. На мою думку, одним із найважливіших підходів до розуміння миру та його забезпечення в сучасних умовах є саме духовно-етичний аспект. Саме його я хочу розглянути у своєму есе.

Прихильники духовно-етичної концепції миру вважають, що моральне виховання людей у дусі гуманізму здатне допомогти досягнути стану загального миру. Перші думки щодо цієї концепції миру з'явилися в давньосхідних релігійних культурах. Ідея ненасильства згадується у всіх відомих вченнях

індуїзму, буддизму і конфуціанства. Але найглибше розкриття ця ідея набула у вченні Ісуса Христа. Основою християнства є заповідь Христа: «Любіть ворогів своїх, моліться за тих, хто переслідує вас, щоб ви могли стати дітьми вашого Отця Небесного». Він примушує сонце сходити для злих і добрих й посилає дощ на праведних і неправедних. Бо якщо ви любите лише тих, хто любить вас, то яку винагороду ви матимете?» (Євангеліє від Матвія 5:43–46). У Нагірній проповіді Христос посилює цю думку і проголошує: «Отже, усе, що тільки бажаєте, щоби чинили вам люди, те чиніть їм і ви!» (Євангеліє від Матвія 7: 12).

Середні віки принесли у світ багато неоднозначних подій. З одного боку Церква підтримувала хрестові походи проти невірних і освячувала їх як, з іншого – закликала до миру усіх християн. Але саме тоді провідні теологи та богослови почали відстоювати ідею цінності миру. Наприклад, святий Августин (відомий філософ та богослов) писав, що «більшою славою є припинити війну з одним словом, ніж убити людей з мечем». А великий теолог Еразм Роттердамський казав, що «мир – це мати й няня усього доброго, що є у людства».

У Новий час християнські настанови знайшли своє обґрунтування у філософії Іммануїла Канта, а саме в його категоричному імперативі як найвищому етичному принципі. Кант формулює його наступним чином: «Чини так, щоб максима твоєї волі могла б бути загальним законом. Чини так, щоб ти завжди ставився до людства і в своїй особі, і в особі всякого іншого так само як до мети, і ніколи не ставився б до нього тільки як до засобу». Ідеальний стан суспільства, на думку Канта, - це мир міжокремими особами і між державами.

У сучасній філософії тема миру найбільше виражається в ідеології пацифізму, яка обґрунтовується вірою в моральну неприйнятність війни як такої. Але слід зауважити, що деякі опоненти цієї ідеології критикують твердження пацифістів про те, що стан миру настане в результаті добровільної відмови людей, політичних структур, держав від будь-яких форм насильства, здійснення «релігійної революції», «морального вдосконалення людства», гуманістичної діяльності державних, громадських, релігійних лідерів. Але прихильники духовно-етичної концепції зазначають, що точиться постійна боротьба між терором війни та надією на справедливість. І справді, з одного боку ми бачимо страшні жахіття воєн, ненажерливість одержимих диктаторів, дике бажання винищити цілі нації, погрози ядерного терору, людську жорстокість. З іншого боку - дослідження миру дозволяють нам оцінити, наскільки справедливими і уважними можуть бути люди у ставленні один до одного. Пригадаймо життя та діяльність Мартіна Лютера Кінга, Мохатми Ганді, Рігоберта Менчу, матері Терези, Берти фон Суттнер або інших активістів миру, які дали нам надію на кращу долю людства.

Також варто зазначити, що прихильники духовно-етичної концепції миру намагаються спрямовувати всі зусилля на викоренення справжніх причин війн і

тероризму. Основою для цього є християнське переконання, що будь-які прояви насильства є наслідком існуючого в світі зла і гріха: «Звідки війни та чвари між вами? Чи не звідси, від ваших пожадливоростей, що воюють у членах ваших?» (Послання апостола Якова 4: 1). Гріх – це духовна хвороба, явними симптомами якої є зло, конфлікти, сварки, злочини і війни з їх трагічними наслідками. І тільки духовне вдосконалення може усунути не тільки зовнішні симптоми цієї хвороби, а й саму хворобу – гріх. Виклик полягає в тому, щоб мирно діяти в світі, де принцип «мир через силу» використовується для врегулювання конфліктів, і де «сила» помиляється на користь насильства. При цьому дослідження духовно-етичних аспектів миру орієнтується на ідею миру як на мету, яку ми повинні поставити, а не обов'язково як на завдання, яке ми можемо вирішити найближчим часом.

*Бакаленко Володимир Олександрович,
студент факультету землевпорядкування
Викладач-консультант:
Кичкирук Тетяна Василівна*

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія – наука, яка вивчає характеристики на принципи реальності й пізнання, існування людини, відносин людини і всесвіту. Філософія має відчутний вплив на утримання миру та людяності в світі, адже саме філософія формує моральні принципи людини.

По-перше, як приклад можна навести ідеї відомого німецького філософа Іммануїла Канта, які він реалізував у своєму творі «Основи метафізики моралі». Цей твір формує моральні рамки для забезпечення миру. У цій роботі Кант розповів про свободу волі людини, про людську свідомість, про осудність індивіда та його відповідальність за свої вчинки. Автор встановив моральну рамку, в якій конфлікти є неприпустимими в суспільстві.

По-друге, як приклад можна навести філософію Махатми Ганді. Цей політичний діяч використовував принцип не насильства, а взаєморозуміння в індійському русі за незалежність. Він є живим прикладом того, як філософія миру може бути успішно застосована в реальному житті.

Важливою рисою філософії є її вплив на формування моральних принципів, які визначають наші вчинки та ставлення до інших. Згадані приклади із творів Канта та філософії Ганді вказують на те, що ідеї філософії можуть змінювати світ, надаючи важливі основи для стабільності, розуміння та людяності суспільства.

Отже, філософія виступає як одна з провідних систем захисту миру та людяності в світі. Вона надає нам як моральні якості, так і допомагає в розумінні

та подоланні конфліктів. Філософія створює основу для співіснування різних людей, народів, націй, роблячи світ більш мирним та гуманним.

*Ничипорчук Владислав,
студент механіко-технологічного факультету Національного
університету біоресурсів і природокористування України.*

*Викладач-консультант:
Шеховцова-Бурянова Вікторія Анатоліївна*

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія на захисті миру та людяності є однією з найважливіших галузей філософського дослідження. Вона вивчає принципи та цінності, які сприяють збереженню миру та гармонії в суспільстві. Це питання не лише актуальне, але й надзвичайно важливе в умовах сучасного світу, де загрози війн та конфліктів стають все більш реальними. На своєму прикладі ми можемо побачити що зі сторони агресора ніякого миру та людяності не проявляється. Філософія миру визнає, що війна – це не єдина форма взаємодії між націями чи групами. Прагнення до взаєморозуміння, терпимості та співпраці утверджують мирне співжиття як найбажаніший стан. Людяність це найвища цінність. Етичні принципи, які базуються на повазі до прав людини, справедливості та солідарності, визначають парадигму людського існування. Отже, філософія на захисті миру та людяності – це не тільки теоретичний концепт, але й керівництво до дії. Вона наголошує на важливості співпраці, розумінні та солідарності як основних підґрунтях гідності та миру в нашому світі.

*Данченко Анна,
студентка
Національного університету біоресурсів і природокористування
України.*

*Викладач-консультант:
Притика Оксана Іванівна*

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія на захисті миру та людяності має на меті пропагувати і захищати принципи гармонії, співіснування та поваги до людства. Вона відстоює ідею того, що мир є найвищою цінністю, а людиноодна з найцінніших істот, що існують на планеті.

Перш за все, філософія на захисті миру та людяності ставить на перший план значення спільного добра і взаєморозуміння. Вона акцентує увагу на необхідності розвитку культури дипломатії, взаємодії та миротворчості, щоб уникнути конфліктів та воєнної агресії. Філософи такої спрямованості вважають, що мир є основою для будь-якого прогресу та досягнення в суспільстві.

Друге, філософія на захисті миру та людяності бореться проти насильства та дискримінації. Вона пропагує ідею рівноправності та поваги до всіх людей незалежно від їхньої раси, статі, релігії чи національності. Вона відстоює ідею, що кожна людина має право на гідне життя, свободу та розвиток. Боротьба проти насильства і війн, а також пропаганда миру та толерантності – основні завдання філософії на захисті миру та людяності.

Останнє, філософія на захисті миру та людяності аргументує необхідність збереження і екологічної стабільності планети. Вона наголошує на важливості балансу між природою та людиною, та на необхідності переходу до сталого розвитку. Філософи цієї спрямованості прагнуть до збереження природних ресурсів, зміни світогляду та створення нових соціальних та економічних моделей для забезпечення мирного та стабільного майбутнього.

Таким чином, філософія на захисті миру та людяності виступає як ідеологічна та моральна платформа для пропаганди основоположних цінностей глобального співжиття. Вона наголошує на необхідності розвитку спільного розуму, толерантності та поваги до кожної людини і до природи загалом. Тільки шляхом спільних зусиль ми можемо забезпечити довгостроковий мир та людяність у світі.

*Яременко Данило Васильович,
студент Національного університету біоресурсів і
природокористування України.*

*Викладач-консультант:
Притика Оксана Іванівна*

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія, що стоїть на захисті миру та людяності, виявляється не тільки теоретичним роздумом, але й дієвим інструментом для формування гармонійного суспільства, де людські цінності та права визнаються та захищаються. Це не лише стратегія уникнення конфліктів, але й активна робота над створенням умов для процвітання кожної людської істоти. Спираючись на античні коріння філософії миру, ми бачимо, що філософи визначали мир не лише

як відсутність війни, але і як внутрішню гармонію. Ця ідея віддзеркалюється у сучасних підходах до філософії на захисті миру та людяності. Це стосується не лише відносин між країнами, але і внутрішньо соціальних та міжособистісних відносин.

Філософія на захисті людяності висуває принципи толерантності та поваги до різноманітності. Розуміння та прийняття різниці у культурі, релігії та переконаннях є важливою передумовою для побудови справедливого та мирного суспільства. Філософія на захисті людяності визнає рівність усіх індивідів незалежно від їхнього походження, статі чи віросповідання, виходячи з ідеї, що всяка людина має невід'ємні права та гідність.

У сучасному світі, де глобальні виклики вимагають спільних рішень, філософія на захисті миру та людяності розглядає можливості глобального управління та співпраці. Створення міжнародних механізмів розв'язання конфліктів та спільна боротьба з проблемами, які загрожують всьому світові, стають важливим завданням, яке витікає з філософських підходів до миру та людяності.

Закінчуючи, філософія на захисті миру та людяності є комплексним підходом до розуміння та забезпечення гармонії в сучасному світі. Вона об'єднує у собі ідеї гармонії, толерантності, прав людини та глобальної солідарності, надаючи універсальний фреймворк для збереження миру та людської гідності.

Коханівський О.В.,

студент

Національного університету біоресурсів і природокористування

України.

Викладач-консультант:

Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Мир і людяність є одними з найбільш цінних та необхідних цінностей у сучасному світі. Усе більше конфліктів, війн, природних катастроф, терористичних актів і глобальних викликів загрожують нашій планеті і всьому людству. Філософія грає важливу роль у захисті миру та людяності, сприяючи розвитку і вдосконаленню суспільства, формулюючи ціннісні орієнтації та відповіді на складні питання сучасності.

Філософія визначає наш погляд на мир і людей, а також встановлює принципи та ідеали. Один з цих принципів - це відмова від насильства та

сприяння діалогу. Філософи розробляють теорії, які допомагають розуміти, чому конфлікти виникають і як їх уникнути. Вони акцентують увагу на необхідності миру, толерантності та співпраці між різними культурами та націями.

Філософія також допомагає визначити етичні стандарти, які мають бути основою міжнародних відносин і взаємодії між державами. Філософські роздуми про права людини, справедливість та солідарність надають базу для розвитку міжнародного права та угод, спрямованих на забезпечення прав та свобод всіх людей.

Філософська література також часто служить важливим джерелом філософських думок і ідей, які підтримують і розвивають концепції миру та людяності. Ось кілька прикладів з літератури:

1. "Маленький принц" Антуана де Сент-Екзюпері - ця казкова книга містить численні філософські відомості про доброту, дружбу, істинне багатство та важливість розуміння інших. Вона надихає до погляду на світ з більшою турботою про інших і про мир у цілому.

2. "Мартін Іден" Джека Лондона - ця книга розглядає питання самоідентифікації, творчості та індивідуальної відповідальності перед світом. Це також роман про боротьбу за виживання в світі, що часто несприйнятливий до мрій та ідеалів.

3. "Робінзон Крузо" Даніеля Дефо - ця класична пригодницька історія також має філософські аспекти. Головний герой, Робінзон, намагається вижити на безлюдному острові та навчається важливості самоствердження, самодостатності та взаємодії з природою.

4. "1984" Джорджа Оруелла - цей роман досліджує поняття авторитаризму, масового контролю та репресій в суспільстві. Він надає читачам можливість задуматися над питаннями свободи, прав людини та збереження гідності в умовах тоталітарного режиму.

Ці книги допомагають читачам розуміти філософські аспекти миру та людяності через призму різних історій і персонажів, а також спонукають до рефлексії над цими питаннями в сучасному світі.

Філософія надає інструменти для аналізу та розв'язання суперечностей, які можуть виникати у відносинах між різними культурами, релігіями і націями. Вона допомагає знайти спільні цінності і підходи, які сприяють гармонійному співіснуванню різних груп людей у різних частинах світу. Також вона важлива для розуміння природи та наслідків технологічного розвитку, допомагає аналізувати етичні аспекти нових технологій, таких як штучний інтелект,

біоенетика, кібербезпека та інші, і розробляти принципи, які забезпечують їх відповідність міжнародним стандартам прав людини та безпеки.

Філософія спонукає до обговорення екологічних проблем та зміни клімату, які загрожують майбутньому нашої планети. Вона розробляє концепції сталого розвитку та екологічної етики, які важливі для збереження природного середовища та забезпечення життєздатності нашого планети для майбутніх поколінь.

Філософи розглядають ідеї справедливості та рівності, які лежать в основі будь-якого справедливого суспільства. Вони вивчають економічну, політичну та соціальну філософію, щоб розуміти, як можна створити такі умови, в яких кожна людина матиме можливість реалізувати свій потенціал і жити в гідності.

Філософська діяльність сприяє психологічному та духовному зростанню людини. Вона вчить людей бачити глибше і далеко, розвивати критичне мислення, аналізувати свої дії та цінності, та відкривати нові шляхи до взаєморозуміння та співпраці.

Отже, філософія грає важливу роль у захисті миру та людяності, сприяючи розвитку і впровадженню ціннісних принципів та ідеалів. Вона допомагає розуміти сутність миру, розвивати міжнародне співробітництво, формулювати етичні стандарти, розвивати справедливе суспільство та сприяє особистому зростанню та розвитку кожної людини. Філософія є невід'ємною складовою сучасного світу, яка допомагає нам захищати мир та людяність в умовах викликів та небезпеки.

Покричук А.В.,

студент

Національного університету біоресурсів і природокористування

України.

Викладач-консультант:

Притика Оксана Іванівна

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Мир і людяність - це два найважливіших принципи, на яких ґрунтується сучасна цивілізація. Вони є основою для всіх цінностей, які ми цінуємо, таких як свобода, справедливість та рівність. Філософія має важливу роль у захисті миру та людяності. Вона допомагає нам зрозуміти, чому ці принципи є такими важливими, і як ми можемо їх захищати. Однією з найважливіших філософських ідей, що стосуються миру та людяності, є ідея прав людини. Права людини - це фундаментальні права, які належать всім людям, незалежно від їхньої раси,

релігії, статі чи будь-якого іншого фактора. Ці права включають право на життя, свободу, безпеку та гідне життя.

Ідея прав людини є основою для міжнародного права. Вона допомагає захистити людей від насильства та дискримінації. Іншою важливою філософською ідеєю, що стосується миру та людяності, є ідея справедливості. Справедливість - це принцип, відповідно до якого всі люди мають отримувати рівне ставлення. Це означає, що всі люди повинні мати рівні можливості для досягнення успіху, незалежно від їхнього походження. Ідея справедливості є основою для багатьох соціальних рухів, які борються за права меншин та соціально незахищених груп. Філософія також допомагає нам зрозуміти, чому війна є злом. Війна - це насильство, яке руйнує життя людей і суспільства. Вона призводить до страждань, смерті та руйнування.

Філософія вчить нас, що війна ніколи не є вирішенням проблем. Вона лише створює нові проблеми, які ще складніше вирішити. Дана наука також допомагає нам зрозуміти, чому ми повинні захищати людяність. Людина - це унікальна істота, яка здатна до добра і зла. Ми повинні захищати людяність, щоб запобігти насильству та дискримінації. Філософія має важливу роль у захисті миру та людяності. Вона допомагає нам зрозуміти, чому ці принципи є такими важливими, і як ми можемо їх захищати.

У сучасному світі, коли війна та насильство все ще залишаються серйозною проблемою, філософія є більш важливою, ніж будь-коли. Вона може допомогти нам створити більш мирний і гуманний світ. Ось кілька конкретних прикладів того, як філософія може бути використана для захисту миру та людяності: Філософія може бути використана для освіти людей про права людини та справедливість. Це допоможе людям зрозуміти, чому вони мають право на мир і безпеку.

Філософія може бути використана для критики насильства та дискримінації. Це допоможе людям зрозуміти, чому війна і насильство є злом.

Філософія може бути використана для розробки нових стратегій для вирішення конфліктів мирним шляхом. Це допоможе запобігти війні та насильству.

Філософія може бути використана для захисту миру та людяності на індивідуальному, суспільному та міжнародному рівнях. Вона є потужним інструментом, який може допомогти нам створити більш справедливий і мирний світ.

Одже філософія - це потужний інструмент, який може допомогти нам створити більш справедливий і мирний світ. Вона може допомогти нам зрозуміти складні проблеми, з якими ми стикаємося, і розробити рішення, які будуть служити інтересам усіх.

Покричук А.В., с

тудент

Національного університету біоресурсів і природокористування

України.

Викладач-консультант:

Притика Оксана Іванівна,

асистент кафедри філософії та міжнародної комунікації Національного університету біоресурсів і природокористування України.

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

В історії людства завжди були періоди конфліктів, воєн і нестабільності. Однак, незважаючи на це, філософія завжди служила потужним інструментом захисту миру і людства.

Філософія, як наукова дисципліна, що вивчає глибинні питання життя і буття, має сильний вплив на формування світогляду, моральних цінностей і відносин між людьми. Однією з важливих ідей, що виникла з філософії, було уявлення про єдність усіх людей на планеті. Філософія вчить нас, що кожен має власну цінність і ніхто не повинен ставити себе вище за інших. У цьому контексті ідея взаєморозуміння і толерантності стає невід'ємною частиною філософської перспективи. Справжня філософія вимагає взаємної поваги та толерантності, а також розуміння розмаїття культур і вірувань. Крім того, філософія сприяє моральному розвитку, який є основою для створення миру в суспільстві. Коли люди розуміють свої моральні зобов'язання та поважають права та свободи інших, конфлікти менш ймовірні.

Філософія вчить нас важливості справедливості, солідарності та етичної поведінки, які стають моральними компасами для створення стабільного та гармонійного суспільства. Філософія також пропонує альтернативні погляди на вирішення конфліктів і встановлення миру. Замість вибору шляху війни та вторгнення філософія закликає до діалогу, примирення та взаєморозуміння. Він надає інструменти для вирішення суперечок і побудови конструктивних відносин між різними групами та країнами. Ідея внутрішнього спокою у філософії не відіграє остаточної ролі. Такі філософи, як Ганді та Мартін Лютер Кінг, висловлювали ідеї позитивного мирного вирішення конфліктів, демонструючи, що миру можна досягти, не вдаючись до насильства.

Отже, філософія відіграє важливу роль у захисті миру та людства. Це сприяє формуванню цінностей, етики та ставлення до взаєморозуміння, толерантності та справедливості. Філософія надає інтелектуальні інструменти,

необхідні для вирішення конфліктів і досягнення миру на основі принципів гідності та стосунків. Тож давайте намагатися уникати конфліктів, та вирішувати все толерантно.

Маценко Яна Сергіївна,
студентка 1 курсу ОС Магістр,
спеціальність «Біотехнології та біоінженерія
(Екологічна біотехнологія та біоенергетика)»,
факультет захисту рослин, біотехнологій та екології

Викладач-консультант:
Культенко Валентина Павлівна

МАЙБУТНЄ РОБОТИ: АВТОМАТИЗАЦІЯ ТА ВПЛИВ НА РИНОК ПРАЦІ

В останні десятиліття швидкий розвиток технологій, таких як штучний інтелект, робототехніка та автоматизація, перетворює обличчя ринку праці, визначаючи нові вимоги та виклики для працівників та роботодавців. Майбутнє роботи визначається не лише змінами у технічному аспекті виробництва, а й новим підходом до організації праці та соціальних відносин. У цьому есе ми розглянемо вплив автоматизації на ринок праці та подивимося на можливі сценарії майбутнього.

Передусім, слід визначити, що означає автоматизація у контексті праці. Це не просто застосування роботів на фабриках чи використання штучного інтелекту в бізнесі. Автоматизація також охоплює впровадження різноманітних інформаційних технологій, які змінюють способи виконання рутинних завдань у різних сферах. Це може стосуватися не тільки фізичної праці, але й інтелектуальних функцій, що раніше виконувалися людьми.

Однією з ключових переваг автоматизації є підвищення продуктивності. Роботи та програмні рішення можуть швидше та ефективніше виконувати завдання, що раніше вимагали значної людської праці. Це дозволяє компаніям знижувати витрати на оплату праці та підвищувати конкурентоспроможність. З іншого боку, це ставить питання про майбутнє традиційних робочих місць, особливо в тих галузях, де виконання роботи легко автоматизується.

Процес автоматизації відбувається не тільки на виробництві, але і в сфері обслуговування. Розумні системи обробки інформації, чат-боти та інші технології спрощують багато рутинних операцій у сфері обслуговування клієнтів, фінансів, та інших галузях. Це може призвести до зменшення попиту на

певні види робіт, а також до необхідності нових навичок та кваліфікацій у робітників.

У світлі цих змін виникає питання про соціальні наслідки автоматизації. З одного боку, вона може призвести до підвищення рівня життя та зменшення робочого часу, оскільки ефективність виробництва зростає. З іншого боку, велика кількість робітників може втратити робочі місця, що може призвести до соціальної напруги та нерівності.

Для вирішення цих проблем потрібно розвивати нові підходи до навчання та підготовки працівників. Однією з можливих стратегій є зміцнення навичок, які не можуть бути легко автоматизовані, таких як креативність, міжособистісні вміння та стратегічне мислення. Також важливо створювати умови для постійного навчання та перекваліфікації працівників, щоб вони могли ефективно впроваджувати нові технології.

Майбутнє роботи в умовах автоматизації вимагає комплексного підходу, що враховує технічні, економічні та соціальні аспекти. Важливо розуміти, що автоматизація не тільки призводить до змін у способі виробництва, але й перетворює сам характер праці та вимагає нових підходів до організації суспільства.

Однією з ключових аспектів, які варто розглядати в контексті майбутнього робочого ринку, є питання етики та відповідальності в сфері автоматизації. Якщо роботи та системи штучного інтелекту стають все більш невід'ємною частиною нашого життя, виникає потреба в розробці стандартів та правил, щоб гарантувати безпеку, справедливість та ефективність використання цих технологій.

Далі важливо розглянути вплив автоматизації на розподіл робочих місць. З одного боку, інновації можуть створювати нові можливості для розвитку та творчості, але з іншого - можуть призводити до втрати робочих місць у традиційних галузях. Це робить актуальним питання робочого часу та умов праці, оскільки зміна у розподілі роботи може вимагати переосмислення стандартів робочого дня та тижня.

Однак важливо зауважити, що автоматизація необхідна для просування суспільства вперед. Вона може вивільнити людей від рутинних та монотонних завдань, дозволяючи їм зосередитися на більш творчих та стратегічних аспектах праці. Також, за допомогою автоматизації, можна вирішувати складні завдання та виробляти товари та послуги більш швидко та ефективно.

Майбутнє роботи також ставить перед собою виклик у сфері освіти. Навчальні програми повинні адаптуватися до змін у вимогах ринку праці та забезпечувати студентів необхідними навичками для успішної кар'єри в умовах автоматизації. Важливо розвивати креативні та аналітичні здібності, а також сприяти навчанню протягом усього життя.

У великому розмаїтті можливих сценаріїв майбутнього робочого ринку, важливо враховувати гуманітарні аспекти. Забезпечення соціальної справедливості та розподілу благ від автоматизації є важливим завданням для суспільства та уряду.

Отже, майбутні роботи в умовах автоматизації вимагає комплексного підходу. Це виклик для влади, бізнесу та освітніх установ. Розуміння та адаптація до цих змін дозволить суспільству максимально використовувати переваги нових технологій, забезпечуючи сталість економічного та соціального розвитку.

Резвов Олександр,

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ЯК Я РОЗУМІЮ ФІЛОСОФІЮ

Філософія («любов, жага» та— «мудрість») – прагнення зазирнути за межі відомого, любов до мудрості, жага пізнання істини, намагання пізнати справжнє. Філософію розуміють як науку про фундаментальні принципи людського існування, мислення й буття, відношення людини та світу.

Під наукою в даному випадку мають на увазі певне «знання себе незнаючим», що супроводжує вказане прагнення зазирнути за грані відомого та відмовитись від ілюзій.

На перший погляд це запитання може здивувати: заклопотані буденними справами ми не запитуємось про засади своєї впевненості та існування, не замислюємось про істину.

Філософія не є антологією міфів, їхнім описом або прославленням, вона не є міфологією. Міф – це образно-чуттєве представлення реальності. Для міфу характерним є неусвідомлення незводимості реальності до її представлень в мисленні. Міфологічний світогляд синкретичний, в ньому нема розрізнення на реальне та дійсне, буття як таке та його представлення в мисленні. Міфологічна людина не виділяє себе із суспільства, її як індивіда е існує, є лише колектив. Міфології не властива критичність, але віра. За допомогою міфу людина пізнає світ, знає своє місце в ньому. Міф – це представлення реальності в символічно-образній формі. Цьому супутні обряд та ритуал, участь у яких є вираженням причетності до світових таїн. Філософія є викриття, тлумачення представлень як образів світу, але не як самого світу; вона є боротьбою із власними привидами та мареннями, тобто із міфами, ілюзіями. Хоча брехня собі звісно, має терапевтичний ефект, для філософа істина важливіша за будь-які омани. Таким чином, філософія є розумінням сутності міфу як фантастичного представлення реальності. Філософія не є заспокоєнням тривоги, психотерапією, а навпаки,

пробудженням. Порівнюючи філософію та релігію, пригадаємо, що слово «religio» походить від слова *relego*, що означає «совісність, уважність, сумлінність, благочестя, благоговіння, богопочитання»; значення розгортається далі в «педантичність, сором'язливість, свідомість гріховності, провини». Не можна не побачити, що в основі цього смислового ряду здатність людини відійти від суєти, совісно і ретельно вдуматися в те, що по-справжньому серйозно. Філософію розуміють як метафізику – науку про надчуттєве, про те, що є по той бік нашого сприйняття, як саму інтуїцію Бога, «Неба», трансцендентного, тобто Буття (гармонійного Космосу, Універсуму, або животворящего хаосу). Таке розуміння дає привід вважати філософію схожою на релігію, адже саме для релігійного світогляду характерною є віра в надчуттєве та здатність відійти від буденної суєти.

Дійсно, філософія з релігією в такому випадку мають спільні точки перетину, але, на відміну від релігії, філософія все ж таки не апелює до авторитету та догми, як це робить релігія. Філософія, як метафізика є вищою формою прояву релігії, вірою без марень, так би мовити, релігією, що позбавляється ілюзій, міфів (хоча й застосовує їх як матеріал для оформлення мислення, але тлумачить їх).

Говорячи про релігію як світогляд крім поняття Бога мають на увазі поняття безсмертя душі. Ці поняття регулюють поведінку людей – звеличують національний дух та самовпевненість окремої людини, тобто релігія має терапевтичну функцію; вона також навчає терпінню, скромності, смиренності, дає надію. Інша справа – філософія, яка є суто індивідуальним актом, потребує від людини мужності йти назустріч невідомого, не прикриваючись ідеологією; філософія не є самовиправданням.

Філософія – це інтуїція трансцендентного буття, істини, краси, справедливості як таких. Про це свідчить сам намір філософа шукати таїни буття, відповіді на найзагальніші питання, філософ – це той, кого не задовольняє вже відоме. Тобто філософія є вченням про належне: істина, краса, справедливість є, хоча й не існують. До речі, те ж саме можна сказати й про філософію: вона є, але не існує – тобто можлива як процес мислення, ментальна праця, філософії нема як готівки, що можна покласти у кишеню, також як не існує ані готової істини, ані готової справедливості, ані готової краси поза свідомістю. Філософія окрім того як наука про загальні принципи буття та пізнання, розвиток всього суцього є діалектикою.

Філософія - це вічна сфера питань, яка відзначається безмежною широтою, але одночасно і відсутністю остаточних відповідей. Це дисципліна, яка завжди привертала мій розум та захоплювала душу. І в той час як може здатися, що філософія - це складна наука для еліти чи глибоких мислителів, я вважаю, що вона може бути доступною та значущою для всіх.

Філософія - це дослідження фундаментальних питань, таких як природа буття, мета життя, справедливість, мораль і багато інших. Для мене філософія - це спроба зрозуміти світ навколо себе та своє місце в цьому світі. Вона вчить дивитися на речі глибше, питати складні питання і шукати відповіді на них.

Одним з головних аспектів філософії є вміння думати критично. Філософія навчає аналізувати ідеї, аргументи та приймати обґрунтовані рішення. Вона підтримує розвиток логічного мислення і здатність аналізувати різні погляди на справи.

Філософія також розширює горизонти і сприяє розумінню інших культур та перспектив. Вивчаючи філософію різних епох та країн, ми можемо зрозуміти, як інші люди бачать світ та розв'язують свої життєві завдання.

Для мене філософія також стала джерелом внутрішнього натхнення та пошуку сенсу. Вона надає можливість думати про глибокі питання життя і долі, знаходити мотивацію для досягнення своїх цілей та розвитку як особистості.

У підсумку, філософія - це дисципліна, яка викликає великий інтерес і вдячність. Вона надає можливість розширити свій розум, покращити критичне мислення та знайти глибше розуміння світу та себе. Це найбільший подарунок для розуму, який завжди зі мною, навіть коли сфера питань здається безкінечною.

Ігнатенко Анна

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ФІЛОСОФІЯ НА ЗАХИСТІ МИРУ ТА ЛЮДЯНОСТІ

Філософія на захисті миру та людяності Мир і людяність - дві найвищі цінності, які супроводжують людство на всіх етапах свого існування. У світі, де інколи надмірна сила, амбіції, інтереси та конфлікти переважають, філософія стає невід'ємною складовою для захисту цих цінностей. Філософія може виступати на захисті миру шляхом розвитку і поширення мирних ідеалів і концепцій. Філософи, такі як Махатма Ганді, Мартін Лютер Кінг та Далай Лама, вчили, що мир може бути досягнутий не шляхом війни і насильства, а шляхом ненасильницького спротиву, толерантності та діалогу. Філософські ідеї цих лідерів сприяли рухам за права людини, де мир став ключовою метою.

Людяність також потребує філософського підґрунтя для свого захисту. Філософія нагадує нам про нашу спільну гідність і відповідальність перед один одним. Вона вчить нас бачити інших як співгромадян і рівних партнерів у будівництві кращого світу. Філософи допомагають нам зрозуміти складні аспекти людської природи, моралі та етики, що визначають наші відносини і вчинки.

Філософія на захисті миру та людяності також викликає до рефлексії щодо коренів конфліктів і насильства. Шляхом філософського аналізу і розуміння причин суперечок, філософи можуть сприяти вирішенню конфліктів та запобіганню їх подальшому загостренню. Вони допомагають створити освічене суспільство, здатне бачити наслідки своїх дій і приймати виважені рішення.

Крім того, філософія підтримує створення міжнародних механізмів та договорів для забезпечення миру та людської безпеки. Філософи можуть працювати в якості консультантів та експертів у розв'язанні міжнародних конфліктів і формулюванні дієвих стратегій для досягнення світового спокою. Завдяки філософії, людство може тримати під контролем свої деструктивні імпульси і розвивати більш глибоке розуміння сутності миру та людяності. Вона надає нам мудрість і інсайт для того, щоб не забувати про ці найважливіші цінності і робити усе можливе, щоб захистити їх для нас і для наших майбутніх поколінь.

Філософія - це інструмент, який допомагає нам будувати світ, де мир і людяність керують нашими діями і виборами. Філософія на захисті миру та людяності також спонукає до аналізу суспільних структур та систем, що можуть порушувати ці цінності. Вона сприяє створенню інтелектуального середовища, в якому можна обговорювати проблеми, шукати спільні рішення і працювати над поліпшенням світу. Отже, філософія виступає як душа та розум нашого суспільства, що допомагає зберігати та захищати мир і людяність. Вона надає нам інструменти для розв'язання конфліктів, підтримки прав людини і підвищення рівня гідності кожної особи. Філософія нагадує нам, що ми можемо і повинні працювати разом, щоб створити більш справедливий, мирний та людяний світ.

Більдюг Валентин

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

КОСМОС -ЗЕМЛЯ –ЛЮДИНА

Космос - Земля – людина: взаємозв'язок і взаємозалежність.

"Одним з найважливіших положень матеріалістичної діалектики є уявлення про загальний взаємозв'язок і взаємозалежність явищ природи."

Як суспільна формація людство підпорядковується особливим специфічним закономірностям - законам суспільного розвитку, відкритим і дослідженим прихильниками матеріалізму. Але з точки зору природничих наук ми - частина Всесвіту і підпорядковуємося діючим у Всесвіті фізичним та іншим закономірностям.

Не тільки цілий ряд умов нашого життя, а й саме існування земної цивілізації залежать від того, що являє собою наш Всесвіт, як він розвивається, які фізичні процеси у ньому відбуваються, які закони діють. Усвідомлення людиною з наукових позицій свого місця у Всесвіті, свого взаємозв'язку з навколишнім світом, має не тільки важливе значення для нашої практичної діяльності, воно становить основу нашого наукового світогляду.

Якщо ми - частина Всесвіту, то наше існування має бути тісно пов'язане не тільки з оточуючими нас явищами, а й з явищами космічного характеру.

Подолати земне тяжіння і вийти у космос людині вдалося тільки у другій половині ХХ століття. І все ж життя людини було пов'язане з космічними явищами вже з глибокої давнини. Як уже було зазначено, зорі й планети допомагали людині знаходити шляхи в океані, вимірювати час, складати календарі, визначати строки сільськогосподарських робіт.

Однією з перших, зрозуміло, ще наївних спроб виявити зв'язок земних і небесних явищ були міфи стародавніх греків про зоряне небо. Хоча в них діють численні боги, німфи, циклопи й інші фантастичні істоти, що мають надприродні властивості, все ж їхніми головними героями в люди, які не тільки виступають нарівні з богами, а нерідко і перемагають їх.

Зрозуміло, зв'язок між земним і небесним як у міфах стародавніх греків, так і в аналогічних легендах інших народів є ілюзорним. Він не відповідає реальному стану речей.

Релігійні люди намагалися знайти зв'язок між "небесним" і "земним" також у рідкісних небесних явищах - повних затемненнях Місяця й Сонця, появах яскравих комет, дощак падаючих зір. Але й ці зв'язки були ілюзорними, вони існували лише в уяві наших предків.

Роль математичних методів у пізнанні світу. Пізнання природничими науками навколишнього світу нерозривно пов'язане із застосуванням математичного апарату і математичних методів дослідження.

Не випадково Коперник на титульному аркуші своєї великої праці написав: "Хай не входить сюди ніхто, не обізнаний з математикою". Без допомоги математичного апарату неможливо було б точно виразити реальні кількісні співвідношення та залежності, що існують у природі.

Правда, у процесі свого розвитку наука виявляє не тільки кількісні, а й якісні закономірності. Однак, по-перше, в основі будь-яких якісних перетворень лежать кількісні зміни. А, по-друге, виявлення якісних закономірностей не дає нам завершеного знання - це лише проміжний етап. Наукова теорія тільки тоді може вважатися завершеною, коли вона дістає свого математичного виразу. Зрозуміло, це в першу чергу стосується таких наук, як фізика і астрономія.

До того ж математичні формули - це не тільки спосіб описання. Математичний метод має колосальну евристичну силу; виходячи з фактів

реального світу, він здатний давати нове знання. Якщо математичний апарат правильно відображає існуючі в природі зв'язки і відносини, то шляхом чисто математичних перетворень можна, відштовхуючись від явищ, на основі яких цей апарат був побудований, передбачати нові, ще невідомі явища, а також прогнозувати дальший розвиток тих чи інших природних процесів.

Спостережна астрономія пов'язана з точними кількісними вимірюваннями. А ці вимірювання неможливі без введення якоїсь системи відліку, подібної до географічної системи координат на Землі. Тільки за цієї умови можна забезпечити, в одного боку, потрібну точність результатів спостережень, а з другого - можливість цілюказань на небі, що дають змогу безпомилково відшукувати досліджувані об'єкти.

Введення небесних координат здійснюється за допомогою спеціальної системи геометричних побудов, сукупність яких дістала назву сферичної астрономії. На перший погляд сферична астрономія - не більш ніж умовна допоміжна конструкція. Але саме вона забезпечує відповідність результатів спостережень реальній природі і можливість практичних застосувань астрономічних даних.

Методичні міркування. Слід зазначити, що нині величезна більшість астрономічних розрахунків здійснюється з допомогою швидкодіючих електронно-обчислювальних машин. Це дає змогу за короткі строки діставати бажані результати і тим самим значно прискорює процес наукового дослідження Всесвіту.

Водночас більшість математичних конструкцій, навіть незважаючи на те, що вони приводять до бажаних результатів, можуть вдатися надуманими й штучними. В зв'язку з цим може скластися зовсім неправильне й небезпечне у світоглядному плані уявлення про те, що людина нібито за допомогою математичних формально-логічних побудов конструює властивості навколишнього світу.

"Чиста математика, - писав Кант, - має своїм об'єктом просторові форми і кількісні відношення дійсного світу, отже — дуже реальний матеріал. Той факт, що цей матеріал набирає надзвичайно абстрактної форми, може лише слабо затушувати його походження із зовнішнього світу. Але щоб бути спроможним дослідити ці форми і відношення в чистому вигляді, треба цілком відокремити їх від їхнього змісту, залишити цей останній осторонь як щось неістотне".

Тим самим Кант хотів підкреслити, що абстрактний характер математичних побудов ніякою мірою не може бути підставою для висновку про те, що цей апарат існує сам по собі поза всякою залежністю від реальної дійсності.

З другого боку, неправомірно також ототожнювати математичний апарат з реальною дійсністю.

Тому, знайомлячи школярів із сферичною астрономією, треба не тільки дати уявлення про те, як практично користуватися системами небесних координат, а й показати, яким чином пов'язані її геометричні побудови з реальними властивостями навколишнього світу і умовами астрономічних спостережень.

Перш за все слід звернути увагу на те, що саме поняття небесної сфери виникає природним чином. Справа в тому, що багато завдань спостережної астрономії пов'язані з кутовими вимірюваннями на небі. При цьому астроном абстрагується од відстаней до космічних об'єктів, мовби відносячи їх усіх до однакової відстані, тобто подумки розташовуючи їх на сферичній поверхні, в геометричному центрі якої перебуває він сам. На цю поверхню вздовж відповідних радіусів і проєктуються небесні світила.

Але сконструйована таким чином небесна сфера ще ніяк не пов'язана із Землею і місцеперебуванням на ній спостерігача. Встановленню цих зв'язків і служать подальші побудови сферичної астрономії. Спочатку треба пов'язати небесну сферу з кулястістю Землі. Саме для цього будується прямовисна лінія, напрям якої у кожній точці земної поверхні можна визначити за допомогою виска. Перетин прямовисної лінії з небесною сферою визначає розташування точок зеніту і надира.

За допомогою прямовисної лінії будується й площина горизонту. Вона проводиться через центр небесної сфери перпендикулярно до прямовисної лінії. Перетин площини горизонту з небесною сферою дає математичний горизонт. Внаслідок кулястості Землі небесні сфери, побудовані для двох спостерігачів, які перебувають у різних точках земної кулі, різняться одна від одної. Кожна з них має свою прямовисну лінію, свій зеніт, свої площину горизонту й математичний горизонт.

Треба також зв'язати небесну сферу з добовим обертанням Землі. Спостерігаючи зоряне небо протягом досить тривалого часу, можна виявити, що картина його змінюється. Одні сузір'я піднімаються над горизонтом у східній стороні, інші заходять на заході. Ці зміни є наслідком добового обертання Землі довкола власної осі, що відбувається із заходу на схід. При цьому ми помітимо, що світила, розташовані порівняно невисоко над горизонтом, у південній стороні неба описують дуги великих радіусів. У міру наближення до зеніту ці радіуси зменшуються, і десь у районі Полярної зорі знаходиться нерухома точка.

Визначити її місце розташування можна дослідним шляхом. Для цього треба направити фотоапарат у район Полярної зорі і сфотографувати цю ділянку неба з довгочасною витримкою. На знімку всі зорі внаслідок добового руху прокреслять відповідні дуги. А в центрі знаходиться нерухома точка - Північний полюс світу. Він розташований на продовженні осі обертання Землі - осі світу. Північний полюс світу, зеніт і центр небесної сфери визначають розташування

площини небесного меридіана і точок горизонту - півдня і півночі. З напрямом осі світу безпосередньо пов'язане й розташування у просторі перпендикулярної до неї площини небесного екватора.

Таким чином, небесна сфера з усіма її геометричними елементами зовсім не є довільною математичною конструкцією, її побудова тісно пов'язана з реальними умовами астрономічних спостережень.

Засвоєння основних положень сферичної астрономії й осмислення їхньої сутності, як правило, стикається з серйозними труднощами. Воно вимагає достатньою мірою розвинутої просторової уяви, оскільки всі побудови сферичної астрономії здійснюються у тривимірному просторі. Проте усі відповідні ілюстрації виконуються на плоскому аркуші паперу.

Тому в тих містах, де є стаціонарні або навчальні планетарії, дуже корисно провести заняття з використанням апаратури, що відтворює побудови сферичної астрономії на сферичному куполі, тобто у тривимірному просторі.

Практична астрономія. Ми вже говорили, що астрономія подібно до інших природничих наук зародилася у безпосередньому зв'язку з практичними потребами людей. Виникнувши для розв'язання практичних завдань, астрономія в свою чергу істотно вплинула на розвиток людського суспільства, сприяла його прогресу. Зокрема, можливість визначати місцезнаходження корабля у морі за розташуванням Сонця і зір сприяла великим географічним відкриттям. Відкриття Америки, кругосвітні подорожі здійснили мореплавці, які добре знали практичну астрономію. "Існує тільки одне безпомилкове обчислення, - говорив Колумб, - це - астрономічне. Щасливий той, хто з ним обізнаний".

Аж до другої половини ХХ століття астрономічні методи навігації, геодезії, а також обчислення часу зберігали своє практичне значення. І вже в повоєнні роки внаслідок розвитку радіотехніки, електроніки, атомної фізики з'явилися зручніші, оперативніші й точніші методи як для розв'язування навігаційних та геодезичних задач, так і для надточного відліку проміжків часу.

І в цих традиційних галузях свого практичного застосування сучасна астрономія відійшла на другий план, поступившись першістю технічним методам. Проте, чи означає це, що практична астрономія повністю віджила свій вік і вже нездатна у наш час приносити якусь реальну користь? Такий висновок був би неправильним.

Насамперед не втратила свого значення астронавігація. Вона залишається невід'ємною складовою частиною сучасного навігаційного комплексу - в кінцевому підсумку координата його опорних пунктів визначаються точними астрономічними вимірюваннями. Крім того, в екстремальних ситуаціях можуть знадобитися і безпосередні навігаційні астрономічні спостереження (астрономічні ж методи автономні: вони незалежні від стаціонарних наземних служб).

Є, нарешті, й нова сфера людської діяльності, в якій астронавігаційні методи відіграють особливо важливу роль. Йдеться про космонавтику. Вже зараз операції орієнтування й стабілізації космічних кораблів здійснюються за допомогою астрономічних спостережень. А при польотах у далекий космос астронавігація може стати єдиним методом визначення місцезнаходження космічних кораблів у світовому просторі та знаходження їхнього курсу.

Цікава трансформація відбулася з астрономічними методами визначення точного часу. Якщо раніше астрономи уточнювали хід годинників, зв'язуючи їх з добовим обертанням Землі, то з розробкою надточних атомних еталонів часу з'явилася можливість розв'язувати протилежне завдання: за показаннями атомних годинників з допомогою астрономічних спостережень визначити нерівномірність обертання нашої планети.

Доля практичної астрономії досить повчальна. Вона показує, як змінюється сфера застосування фундаментальних методів пізнання природи, вироблених багатовіковою практикою людей. І в цьому - один з проявів діалектики процесу освоєння людиною навколишнього світу.

Лещенко Роман,

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

МЕХАНІЗМИ, ЩО КЕРУЮТЬ СВІТОМ

Людство весь час свого існування намагається знайти відповідь на глобальні питання: «Як влаштований цей світ?», «Що є Бог?», «Що є істинно?». Ці питання є особливими, адже ми не можемо бути впевненими на сто відсотків, чи правильні наші здогадки, через що будь-яка ідея завжди має ймовірність бути істинною.

Мені симпатизує ідеї механіцизму, але я об'єдную їх з сцієнтичними. Необхідно зазначити, що на різних масштабах світ може «працювати» по-різному. Я розділяю всесвіт на 3 рівні: 1-Однорідний; 2-Макрорівень(рівень, який людина здатна усвідомити); 3-Квантовий(хаотичний).

1. На цьому рівні Всесвіт є однорідним, на ньому майже не можливо відокремити складові частини, іншими словами він є ізотропним. Всі зміни, які можуть бути на цьому рівні, спрямовані на підвищення рівня ентропії. Мета всього цього одна – баланс.

2. Цей рівень є звичним для людей, на ньому відбуваються процеси, які своєю масою створюють зовнішній вигляд першого рівня. Він є найбільш дослідженим людським розумом. На ньому ми можемо бачити закономірності,

завдяки яким описується світ. Ще П'єр Симон Лаплас пропонував мисленнєвий експеримент, який його сучасники назвали «Демоном Лапласа», суть якого – головний персонаж цього експерименту — вигадана розумна істота, здатна, маючи повну інформацію про властивості кожної частинки Всесвіту, дізнаватися її еволюцію як в майбутньому, так і в минулому. Проблематика демона Лапласа пов'язана не з питанням про те, чи можливе детерміністичне пророкування ходу подій в дійсності, на практиці, а в тому, чи можливе воно в принципі, теоретично. Саме така можливість укладена в механістичному описі з його характерним дуалізмом, заснованим на динамічному законі і початкових умовах. Те, що розвитком динамічної системи керує детерміністичний закон. Цей експеримент демонструє, що всі процеси цього рівня взаємопов'язані і можуть бути описані певними законами.

3. Квантовий світ я не даремно назвав хаотичним, там панує поняття вірогідності, ми, як спостерігачі з іншого рівня, не здатні повністю описати окрему елементарну частинку, чим більше ми намагаємось виміряти один її параметр, тим більше ми віддаляємось від інших, тому ці значення ми виражаємо як вірогідність. Як не дивно, саме цей хаос в результаті призводить до остаточного балансу, який ми спостерігаємо на першому рівні, ми бачимо вплив квантових ефектів на другому рівні.

Я вважаю, що словом Бог можна буде описати істоту, яка зможе повністю розкрити закони, за якими всесвітній механізм працює. Вона буде здатна ніби демон Лапласа бачити минуле і майбутнє, навіть людське «я» не зможе сховатись від такої істоти, адже наш мозок працює завдяки хімічним і електромагнітним процесам, тому, маючи повну інформацію про нервову систему об'єкта, можна буде буквально читати думки.

Людство встигло розкрити багато загадок світу, але чим більше ми дізнаємось, тим більше питань з'являється і тим далі ми стаємо від поняття істини.

Терещенко Злата

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОСОФСЬКОЇ ДУМКИ 19 СТОЛІТТЯ

У другій половині XVIII ст. Україна остаточно втратила рештки своєї державної автономії та колишню військову славу. Її територія була поділена на окремі частини: до 80% її входило до складу Російської імперії, а Галичина,

Закарпаття, Північна Буковина були включені в імперію Габсбургів. Проте втрата можливостей проявляти зовнішню активність спричинила до певної міри інтерес до самоосмислення, внутрішніх заглиблень, у тому числі – інтерес до власної історії, культури, прояснення історичного становища України та її етнічних самоідентифікацій. В цей час основними регіонами культурного життя постають Київ, Львів, Слободянщина (Харків та Полтава), Південь (Миколаїв та Одеса), Закарпаття (Чорнівці). У світоглядному плані це був період розроблення та поглиблення ідей просвітництва та ознайомлення із новими віяннями західноєвропейської філософії.

На початку ХІХ ст. українська громадськість починає знайомитися із ідеями та концепціями німецької класичної філософії; у 1803 р. в м.Миколаєві виходить перший переклад праці І.Канта «Пролегомени до всякої майбутньої метафізики» (рос. мовою), у 1833 р. в м.Одесі видається переклад твору Ф.Шеллінга «Вступ до уможливної фізики». На початку століття мають ходіння твори Х.Вольфа та Х.Баумгартена, проявлявся стійкий інтерес до ідей західноєвропейського (зокрема – німецького) романтизму. Звичайно, за умов відсутності автономного культурного розвитку, філософська думка в Україні ХІХ ст. виражала себе не лише в прямій формі, а й через літературу, громадсько-політичні погляди та у програмах різних соціально-політичних рухів.

У ХІХ ст. українська філософська думка вийшла на новий рівень своїх проявів: академічна філософія тепер викладається у світських навчальних закладах. Після відкриття у 1803 р. Харківського університету на викладання філософії до нього був запрошений німецький філософ Йоган Шад (1758-1834), учень І.Г.Фіхте. Він перебував на посаді професора філософії Харківського університету із 1806 р. по 1816 р. Й.Шад був прихильником філософії І.Канта, проте вносив у неї свої власні новації, використовуючи частково ідеї І.Г.Фіхте та Ф.Шеллінга.

Зокрема, Й.Шад намагався наблизити теоретичний розум до практичного, а також поставав проти відриву форм знання від досвіду. Наполягав на потребі еволюційного розвитку суспільства, що уможливило б гармонізацію суспільних та особистих інтересів. Йосип Михневич (1809-1885) викладав філософію в Одеському Рішельєвському ліцеї. І був прихильником філософії Шеллінга.

У творах Шевченка досить виразно проведена думка про важливу роль у суспільному житті та історії прогресу знань, науки, освіти. Нарешті, через усю творчість Шевченка проходить своєрідний культ жінки-матері: для поета вона постає уособленням і сили життя, і його чарівної краси.

Іван Франко (1856-1916) - унікальна постать у вітчизняній культурі. Видатний поет, письменник, громадський діяч, публіцист, він був ще й талановитим вченим, доктором філософії. Певну увагу І.Франко приділив ознайомленню із ідеями марксизму; своє бачення цього феномену І.Франко

виклав у статтях «Що таке поступ?», «Що таке соціалізм», « До історії соціалістичного руху» та багатьох інших. На думку мислителя, матеріалістичне розуміння історії абсолютизує процес виробництва, залишаючи поза увагою великий масив духовних явищ, без осмислення яких неможливо зрозуміти механізми розвитку суспільства. Діалектичний метод, що став основою марксистської доктрини, уявлявся І.Франку методом, за допомогою якого «однаково легко доказати і про, і kontra всякої речі». Філософ твердив, що» всі великі робітники на полі науки відкидали діалектичний метод, а то й виразно осуджували його». Сам мислитель вважав науково виправданим індуктивний метод.

Місербієв Арсен

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ДЛЯ ЧОГО ПОТРІБНА ФІЛОСОФІЯ?

Сьогодні про всі речі судять із того, яку користь вони можуть принести. Якщо з чогось не можна мати реального зиску в тій чи іншій формі, воно не має ваги.

Так само ставляться й до філософії – мистецтва й науки для життя. Вона досить складно знаходить собі місце серед усього, що сьогодні вважається вигідною справою, тому що не так просто розгледіти ті виняткові переваги, які вона пропонує людині.

Не будемо зупинятися ні на визначеннях, ні на етимології, які, безумовно, залишаються актуальними для розуміння головного призначення філософії. Ми знаємо, що філософія – це любов і, отже, пошук мудрості. Але слід ще раз згадати, про яку мудрість ми говоримо і, особливо, що означає любити й шукати те, що ти любиш.

Кожному, хто хоче присвятити себе певній справі, опанувати професію чи зайнятися якоюсь практичною роботою, потрібно вивчати цю справу, потрібно вчитися; це особлива форма мудрості, необхідна для того, щоб правильно діяти. Одне з найпростіших питань, яке зазвичай ставлять дітям, – «ким ти хочеш стати, коли виростеш?». Так ми дізнаємося, чого дитина хоче навчитися, що вивчати, чим займатися.

Однак ніхто не питає: «Яким змістом ти хочеш наповнити своє життя?» Можливо, це тому, що дитина ще не усвідомлює цього, як не може визначити, чим хотіла б займатися, коли виросте. Або, можливо, тому, що мало хто вважає це питання вагомим.

Проте це дуже важливе питання, це важливий початок для філософії, саме воно спрямовує всі пошуки й дозволяє знаходити правильні відповіді; саме воно надає значущості людині. Це питання наближає нас до власної реальності й відкриває безліч шляхів для досягнення досконалості, які зовсім не пов'язані з роботою, яку ми виконуємо. Або, якщо поглянути по-іншому, саме це питання надає ваги всьому, що ми робимо в житті.

У цьому й полягає основна мудрість філософії: надавати життю сенсу, починаючи з пізнання самого себе, надавати цінності часу й нашим можливостям діяти правильно. Для цього не потрібно проводити психологічний аналіз або оцінювати розумові здібності – ми говоримо про те, що набагато перевершує все це; ми говоримо про пізнання власного Я, його психологічних та ментальних властивостей, і, крім того, його слабкостей та внутрішніх сил – водночас не лякаючись перших і не пишаючись другими. Це означає прагнути духовного виживання, покладаючись на власні переконання, які допомагають нам змінювати на краще й обставини життя інших людей, і наші власні життєві обставини.

Така форма мудрості шукає і знаходить скарби як у великому, так і в малому. Вона страждає, коли бачить нещастя, проте вони її не паралізують; вона любить прекрасні речі; вона керується об'єктивною істиною, а не власними вподобаннями; вона бачить чудовий малюнок, зроблений всесильною рукою, яка скеровує рух природи і Всесвіту в їх безмежності.

У цьому випадку філософія потрібна – багато для чого і багато кому.

Вона потрібна нам, щоб бути добрими.

Ми знаємо, що є багато різних уявлень про мораль і що суспільні умовності впливають на те, що ми називаємо добрим чи злим. Але в глибині серця кожен знає, що саме є добром, і якщо робить протилежний вибір, то просто тому, що для нього не важливе його власне уявлення про себе і він вважає за краще погоджуватися з думками, прийнятими серед певних людей, які мають внутрішню порожнечу чи фанатичні уявлення.

Щоб бути добрим, потрібно наважитися бути не таким, як інші.

Або, кажучи ще простіше: бути природним, керуючись найпрекраснішими ідеями, що їх ми відкрили завдяки філософії. Мудреці, які жили до нас, передали нам мудрість, яка перебуває поза часом і простором.

Філософія нам потрібна, щоб бути справедливими, керуючись тим, що істинне. Ми знаємо також, що людям не доступна абсолютна істина, але можна наближатися до істини, і це не має нічого спільного з особистими нав'язливими ідеями чи надмірним захватом; йдеться про істину, яку визнають тому, що вона дієва як для окремої людини, так і для всіх інших.

Так, справедливість – це не реванш і не відплата за провини, а розумне налаштування на істини, які ми втілюємо в життя. Справедливість передусім –

це здатність судити самого себе і водночас не впадати в крайнощі, а, навпаки, виправляти себе, ставати щодня кращим.

Філософія нам потрібна, щоб цінувати красу й насолоджуватися нею. Знову варто зазначити, що не існує абсолютних канонів «краси», у різні часи прекрасним вважалося різне. Однак краса має властивість так сильно впливати на нас, що всередині прокидається бажання якомога більше уподібнитися їй. Дисгармонія в кожній зі сфер, яку сьогодні називають мистецтвом або красою, на жаль, показує спотворення й порушення у внутрішньому світі, через що багато митців страждають і переносять усе це у свою роботу, передаючи в ній власний відчай або нерозуміння.

Той, хто шукає і знаходить красу, однаково насолоджується й муркотанням kota, і сьйвом зірки; він зумів би передати всю чарівність цього світу, якби це було йому під силу.

Філософія нам потрібна, щоб не тільки вивчати, а й розуміти. Розуміння дозволяє сприймати все те, що перебуває за межами чуттєвого сприйняття; воно допомагає розуміти те, що всередині, розуміти корінь того, що проявлено зовні. Пізнавати самого себе – класична філософська максима – це найкращий спосіб розуміти самого себе, уникаючи як самокатування, так і самовиправдання. Пізнавати самого себе об'єктивно – це найкращий спосіб розуміти інших людей, тому що в такому разі ми будемо шукати причини, а не наслідки, й не будемо допускати відмовок або раптових образ, що не мають розумних підстав.

І, крім усього цього, *філософія потрібна, щоб любити, тому що любов – це найважливіша частина філософії.* Не виключаючи любові до конкретних людей, філософія розширює її, перетворює на узи єднання, які стирають будь-які межі й наближають нас до всіх таємниць Всесвіту.

Для чого потрібна філософія? Той, хто спробує зрозуміти ті кілька пояснень, що наведені вище, отримає універсальний ключ, що відкриває доступ і до власного внутрішнього світу, і до тих незліченних шляхів, які пропонує світ, щоб дізнатися, для чого й чому ми живемо.

Купрієнко Анастасія

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

**«НЕМАЄ ЛЮДИНИ, ЯКА БУЛА Б ВІЛЬНОЮ ВІД ФІЛОСОФІЇ,
ХОЧА Б ПРИМІТИВНОЇ, ДИТЯЧОЇ, БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ,
НЕСВІДОМОЇ»**

«Немає людини, яка була б вільною від філософії, хоча б примітивної, дитячої, безпосередньої, несвідомої». (М.Бердяєв). Чи справді це так? Чи можна застосувати слова одного з найвидатніших філософів ХХ сторіччя, найвищою цінністю для якого була людина та її свобода, до сучасної людини. Наскільки важливе для нас це пізнання? Ми – сучасні люди, постійно перебуваємо у вирі подій, які повсякчасно змінюються, більш того змінюють нас, хоча всередині вважаємо, що в цьому є якийсь логічний порядок і сенс, що так повинно бути. Так, безперечно, можливо це є, але наскільки ми усвідомлюємо і розуміємо цей порядок. Знаючи про суть правил і законів, ми бажаємо жити правильно, законно. Зрештою, цьому присвячена вся юридична наука... Та мова не про це. Справа в протилежному: наскільки ми хочемо пізнати філософію цього світу. І ці питання, подекуди риторичні, не виникають в момент «безпосереднього філософського абстрагування», а виникають ще в ранньому дитинстві, коли ми питаємо своїх батьків про досить елементарні речі : дерева, хмари, краплини дощу, звідки вони беруться. Стрімко плине час... Ми виростемо і перед нами постають, зовсім інші питання, більш глибокі, які потребують більш філософських роздумів, пошуку відповідей в середині самого себе. І ці постійні маніпуляції з свідомістю супроводжують нас протягом всього життя. Але часто ми формуємо свої життєві позиції й критерії навколишнього світу десь далеко від свідомості, точніше в підсвідомому. Часто ми впевнені у своїй беззаперечній впевненості того, що діється. Принаймні, вважаємо що впевнені, адже хіба є гарантія власної ілюзії? З власного життєвого досвіду можемо впенено сказати одного дня настає момент тотального, «всеселеньського» розчарування у власній парадигмі, у власному критерії реальності людського буття. Розчарування полягає у невідповідності до усвідомлення своєї неспроможності щось змінити, нерозуміння того, що все, що ти мав все життя – ілюзії, що ми побудували самостійно, прогнувшись під вимоги сучасного життя. І починаємо чітко розуміти, що лише філософія – наука , що в дослівному перекладі означає: Любов до Мудрості, може допомогти все переосмислити і поставити перед нами дійсно важливі, правдиві пріоритети в житті. Зануївшись в філософську науку, ми починаємо жити по-новому, а значить удосконалюватися. Здатні робити свідомий чи несвідомий вибір, та найголовнішим досягненням стає наша здатність мислити, тобто осмислювати світ, деякі речі, явища. Осмислення це власне і є яскравий прояв того, що людина філософ, хоча, як воно не банально звучить, філософ у душі. Осмислення – безумовно, важлива частина життя будь-якої людини. Звичайно не завжди особа здатна зробити висновки про своє існування, але трапляються такі ситуації, які налаштовують індивіда на зміну своїх поглядів. Інша назва, яка буде використовуватися в тексті – переоцінка цінностей . Називаючи осмислення важливим для людей, слід зазначити також про його рідкість і непоширеність для

переважної більшості жителів планети Земля. Усвідомлення і переживання власної присутності в світі, відчуття абсолютної унікальності, неповторності власного існування і є по-справжньому людським способом буття. Перед людиною завжди постає вибір - обрати «справжнє» існування або «несправжнє», «бути» або «мати», дійсно існувати як Людина або «здаватися» нею. Людина хоче того, чи ні – філософствує. Проблема осмислення людиною, себе в філософії як універсального предмету філософії. Людина, що не вважає себе філософом чи просто мислячою широко і абстрактно підневільно, або краще пишучи, свідомо розуміє, що це просто брак слів, щоб виразити думки. Ще одним аргументом на підтвердження слів М. Бердяєва є життєвий шлях Віктора Франкла. Свій жахливий досвід виживання він описав у книжці «Людина в пошуках справжнього сенсу. Психолог у концтаборі», яка допомогла мільйонам людей віднайти себе та змінити життя. Віктор Франкл доводить, що тільки-но людина починає аналізувати та переосмислювати життя, знаходить сенс свого існування, вона отримує сили, щоб здолати будь-які випробування. Не кожен у змозі виразити свої переконання, які осмислював довгий час..."Філософами не стають - ними народжуються..." – визначення двозначне? Заперечивши той простий факт нашого буття, існування ми стаємо підневільними думкам, які спонукають нас робити зовсім протилежні висновки: вірити в краще, але бачити перспективу на майбутнє. Наш світогляд, який формується з роками і значною мірою залежить від прогресу не тільки наукового, технічного, але й особистого змінюється так як листки опадають з дерев. Це закономірність, від якої немає вороття, хіба що брак розуму... Втрачаємо свій час, займаючись доволі непотрібними речами, а лише подумати скільки всього залишаються поза нашою увагою. Прикладом зовсім іншого з роками осмисленого є те, що в різні періоди існування сприймаємо речі по-різному і речі, які колись, здавалось, важливі, тепер не мають жодного значення. Життя іде, а справжню істину речей не вдалося розкрити тисячоліттями. Це ще раз підкреслює думку про те, що кожен філософ, хай в душі, але людина думаюча, адже всі ми здатні мислити і оцінювати речі: кожен по-своєму. Розуміємо, що філософське осмислення світу полягає не лише в його розумінні інтелектуальному, але й духовному. Один класик писав "Людина мислить, значить живе", ми розуміємо буття так як це притаманно людині, тому скільки людей - стільки й думок. Уявимо: це все ілюзія і світу нема, а сенс життя зводиться лише до фізичних потреб у сексі, алкоголі тощо. Тобто, іншими словами: нема життя, а є лише задоволення фізичного тіла (так казав Платон). Мудрі люди - аналітики - можуть використовувати будь-який момент в житті задля збагачення своїх моральних ідей. Наш обов'язок намагатися хоча б частково зрозуміти для чого ми існуємо... Я прийшов до висновку, що філософія, нехай примітивна, дитяча, безпосередня, несвідома,

заїжди присутня в житті людини, вона повинна вести людину по життю. Адже життя дане нам одне, і ми не повинні прожити його, а жити ним...

Полозова Ангеліна

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

МЕЖІ КОНТРОЛЮ НАД СВІДОМІСТЮ ТА ТІЛЕСНІСТЮ ЛЮДИНИ: ЕТАПИ ДІАЛОГУ ТА ЕТИЧНІ РОЗГЛЯДИ

Людина завжди була об'єктом цікавості і дослідження, із завданням зрозуміти, яким чином контролюється її свідомість і тілесність. Це складне питання охоплює філософські, наукові, етичні та соціокультурні аспекти.

Однією з визначальних областей, де проходять межі контролю, є нейробіологічний аспект. Здійснені розробки у сфері нейронаук відкривають можливість взаємодії з мозком, активуючи області свідомості та взаємодіючи із сприйняттям і пам'яттю. Але постає питання етичності використання таких технологій: чи має суспільство право змінювати свідомість і тілесність особи без її згоди?

З іншого боку, соціокультурний контекст визначає межі, де індивід взаємодіє зі своїм оточенням. Соціальні норми і культурні очікування можуть обмежувати або розширювати можливості контролю над власною свідомістю. Людське сприйняття про нормальність і невідповідність здійснених дій визначається суспільним контекстом.

Важливим аспектом є також роль тілесності. Існують об'єктивні межі, накладені природою, які визначають, наскільки ми можемо контролювати своє фізичне тіло. Але вільний вибір, що визначається внутрішньою волею і моральними переконаннями, може виходити за межі цих обмежень.

Розвиток технологій, таких як штучний інтелект, генетичне редагування та кібернетика, створює нові можливості та одночасно викликає суттєві етичні питання. Якщо ми маємо здатність змінювати не лише фізичні аспекти, а й свідомість, настає питання про те, наскільки далеко ми можемо йти і де обмежуються етичні принципи.

У кінці кінців, обговорення межі контролю над свідомістю і тілесністю лежить в руках не лише науки і технології, але і в сфері етики та особистого вибору. Важливо стежити за тим, щоб розвиток технологій і наукових відкриттів

відбувався в межах загальнолюдських цінностей та захищав права та гідність кожного індивіда.

Баленко Олександр

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ФІЛОСОФІЯ І СВІТОГЛЯД. ТИПИ СВІТОГЛЯДІВ

Філософія та світогляд – це ключові поняття, що відображають основні принципи та переконання, що лежать в основі способу мислення та життя людини. Світогляд визначається як сукупність переконань та цінностей, які визначають спосіб сприйняття світу та наше місце в ньому. Філософія ж вивчає ці питання, розкриваючи їх сутність та зв'язок із загальною картиною світу.

Існує кілька основних типів світоглядів, які впливають на спосіб, яким ми розуміємо себе та світ навколо нас. Релігійний світогляд, що базується на вірі в вищу силу, надає ключове значення релігійним текстам та традиціям. Науковий світогляд вбачає свою основу у дослідженні та доказовій базі, відкидаючи необґрунтовані переконання та вірогідності.

Гуманістичний світогляд зосереджується на розвитку людського потенціалу та гуманістичних цінностях. Постмодерністський світогляд, з своєю схильністю до релятивізму, підкреслює непостійність та багатогранність істини.

Кожен з цих типів світоглядів має вплив на наш погляд на себе, інших та світ навколо нас. Вивчення та розуміння різних типів світоглядів допомагає нам краще осмислити сутність людського буття та сприяє глибшому розумінню суспільних та культурних явищ/

Заєць Євгеній,

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

НА СКІЛЬКИ ВАЖЛИВІ ГРОШІ В ЖИТТІ

Гроші визнаються одним з основних елементів сучасного життя, штучним ресурсом, що став важливим фактором визначення життєвих можливостей і рівня комфорту. Однак, чи відображає це матеріальне багатство справжню

сутність і щастя? У цьому есе розглянемо різні аспекти важливості грошей в житті та їхній вплив на психологію, взаємовідносини, освіту та самореалізацію.

По-перше, гроші забезпечують базові потреби і забезпечують стабільність. Їхній вплив на матеріальний комфорт і безпеку важко переоцінити. Гроші стають засобом для забезпечення життєвого простору, харчування, медичного обслуговування та освіти. Однак, чи може поглиблення в матеріальний світ призвести до втрати духовних цінностей?

Другий аспект полягає в психологічному впливі грошей. Їхня наявність часто визначає самооцінку і соціальний статус. Люди можуть відчувати себе впевнено та поважно, коли у них достатньо грошей. Однак це може також призвести до підвищеного стресу і неврозів, коли матеріальний успіх стає основним показником особистої цінності.

Гроші також впливають на взаємовідносини між людьми. За їхньою наявністю може приховуватися бажання влади чи контролю. Справжні дружби та родинні відносини можуть бути піддані випробуванням через фінансові розбіжності. Однак важливо розуміти, що справжні взаємовідносини базуються на взаєморозумінні, підтримці та любові.

З іншого боку, гроші можуть бути інструментом для освіти та саморозвитку. Вони відкривають можливості для отримання якісної освіти, підвищення кваліфікації та розвитку талантів. Проте, важливо пам'ятати, що істинне збагачення полягає не лише в грошах, а в поєднанні матеріальних і духовних цінностей.

У висновку, гроші мають суттєвий вплив на різні аспекти життя. Вони є необхідним інструментом для забезпечення матеріальної стабільності, але не повинні бути єдиною мірою успіху та щастя. Розуміння балансу між матеріальними та духовними цілями дозволяє досягати повноти життя та справжнього задоволення.

Петраков Максим

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ЧИ Є ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЗАГРОЗОЮ ДЛЯ ЛЮДСТВА?

Штучний інтелект — це складний та захопливий напрямок розвитку технологій. Хоча деякі люди висловлюють занепокоєння щодо можливих загроз, пов'язаних з ШІ, важливо розуміти, що відповідальне розроблення та використання цієї технології може принести значну користь для суспільства.

Велика кількість вчених та експертів працюють над розробкою етичних стандартів та безпекових протоколів, щоб забезпечити безпеку та відповідальне

використання ШІ. Важливо також забезпечити прозорість та відкритий діалог щодо цієї теми, щоб уникнути можливих негативних наслідків. Хоча загрози існують, важливо пам'ятати, що людство має потенціал використовувати ШІ для покращення якості життя та розв'язання глобальних проблем.

Підприємства та організації вже застосовують штучний інтелект для автоматизації процесів, удосконалення аналітичних здібностей, покращення виробничої ефективності та забезпечення точності даних. Проте, існує декілька потенційних ризиків, які пов'язані з розвитком штучного інтелекту. Одним з них є втрата робочих місць, оскільки деякі види робіт можуть бути замінені автоматизованими системами. Також можна вигадати ситуації, коли штучний інтелект може бути зловживаний в шкідливих цілях, наприклад, для розробки комп'ютерних вірусів або розповсюдження неправдивої інформації.

Найбільшою загрозою є можливість виникнення так званої «проблеми контролю» - ситуації, коли штучний інтелект стає надто розумним і виробляє вироби, які не враховують етичних або людських цінностей. Це може призвести до непередбачуваних наслідків та втрати контролю над системою.

Однак, багато вчених та експертів працюють над розумінням цих ризиків та винайденням способів їх уникнення. Високий рівень обізнаності і відповідального підходу до розробки та застосування штучного інтелекту може допомогти уникнути негативних наслідків й забезпечити його позитивний вплив на наше суспільство.

Мотков Максим

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ЯК МИСЛИТИ ЛОГІЧНО?

Логіка – це фундаментальна галузь філософії та науки, яка вивчає закономірності мислення та раціонального висновку. Вона є не тільки інструментом для аналізу та конструктивного мислення, але й важливою частиною нашого повсякденного життя.

Суть логіки полягає в розкритті принципів правильного мислення, розумінні взаємозв'язків між ідеями та створенні обґрунтованих висновків. Однією з ключових аспектів логіки є вміння розпізнавати та уникати різних видів помилок у мисленні.

Логіка допомагає нам будувати послідовні ланцюги аргументів, перетворюючи сукупність ідей в систему логічних висновків. Вона надає нам інструменти для критичного аналізу інформації та прийняття обґрунтованих рішень.

Здатність логічно мислити має велике значення в різних сферах життя. У науковому дослідженні логіка дозволяє розробляти систематичні теорії та проводити обґрунтовані експерименти. У сфері бізнесу вона допомагає управлінцям приймати стратегічні рішення та ефективно аналізувати ринкові умови.

Логіка також впливає на нашу здатність сприймати інформацію, розуміти аргументи та взаємодіяти з іншими людьми. Навички логічного мислення розвивають критичний розум, що стає основою для розвитку особистості.

В заключенні, логіка є не лише теоретичною концепцією, але й життєво важливим інструментом. Вона допомагає нам будувати системність в нашому сприйнятті світу, розвивати критичне мислення та приймати обґрунтовані рішення в найрізноманітніших ситуаціях.

Кутовський Андрій,

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

РОЗУМІННЯ ТА ЗНАЧЕННЯ КОХАННЯ В НАШОМУ ЖИТТІ

Я вважаю кохання є невід'ємною частиною нашого життя. Воно надихає людей і робить світ кращим. Воно спонукає людей до створення покращеної версії себе.

Кохання це більше ніж просто емоція або почуття, кохання це стан душі. Це як океан який манить тебе своєю красою і затує до себе. Коли ти кохаєш, то не задумуєшся ні про що, ти віддаєш всього себе. Це відчуття не передати словами або текстом, це треба відчувати, коли твій розум вимикається, ти відчуваєш світ лише серцем, ти знаходиш гармонію. З'являється почуття невагомості, легкості і свободи. Кохання розправляє крила, надихає до подвигів. Це мистецтво, яке неможливо повністю освоїти. Кожен день воно пропонує нові виклики та непередбачувані моменти. Та саме в цій невизначеності може ховатися його найвеличніша привабливість - можливість відкривати для себе нові аспекти свого партнера та відчувати радість від невідомого.

Безліч великих творів мистецтва були написані через почуття автора. Великі письменники, митці, навіть винахідники створили свої шедеври саме через кохання. Бо кохання відкриває нові простори для звершень, воно змушує працювати наш мозок по-іншому. Воно відкриває нас такими якими ми є насправді.

Усі ми шукаємо кохання, бо воно надає нашому життю значення та глибину. Воно робить нас кращими, вчить прощати та цінувати, і, головне, надає силу перетнути будь-які труднощі. Тож, можливо, сама сутність кохання полягає

в його безмежній здатності перетворювати наше життя в найкращий роман, який ми коли-небудь могли собі уявити.

Кохання - це мова, яку розуміють серце та душа. Це не обов'язково слова, вони можуть виявлятися в різних вчинках. Це спільна мелодія двох сердець, яка грає в гармонії навіть під час життєвих негараздів.

Воно може бути своєрідним світлом в темряві, коли інші речі здаються непевними. Це почуття додає сенс і наповнює наше життя значенням. Та в той же час, це велика відповідальність.

Кохання - це навчання і ріст. Воно дарує можливість бачити світ очима іншої людини, розширюючи свій власний світогляд. Така взаємодія дарує нам можливість стати кращими, бо кохання - це завдання неперестанного вдосконалення один для одного.

В кінці кінців, кохання - це не просто емоція чи стан, це життя в його найбільш виразному прояві. Це безмежний океан можливостей, де кожен хвилька може стати новим пригодницьким розділом вашої спільної історії.

Однак кохання - це не тільки казка. Воно вимагає зусиль, терпіння та взаєморозуміння. Іноді це робота над собою, над власними недоліками та прагненням стати кращою версією себе. Це про вміння прощати і будувати спільне майбутнє, не забуваючи про минуле.

Є й темна сторона кохання, але як на мене, вона більше залежить від особливостей самих партнерів.

Так, кохання - це найбільш приголомшлива і чарівна пригода, яку ми можемо пережити. Але, як у будь-якій подорожі, і тут є свої випробування та труднощі.

Кохання є мелодією, яка ніколи не знає кінця. Кожен день - це нова сторінка у чистому аркуші спільної історії. Також це нагадування про те, що важливо долати труднощі разом, дарувати один одному розуміння та тепло, і вирішувати будь-які непорозуміння не з ворожнечі, а з любові.

Кохання - це невичерпне джерело, яке завжди з вами, як факел у темряві. Так що нехай ваша історія буде завжди написана коханням, а кожен момент буде тим грандіозним шедевром, який ви разом творите.

Литовка Дмитро,

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ЧИ МОЖНА ІНОДІ БРЕХАТИ ?

Питання «чи можна іноді брехати» відкриває глибокі філософські роздуми про мораль, етику та доброчесність. Це питання викликає різні точки зору, і філософи вже століттями сперечаються щодо його відповіді.

Споріднені з цією темою філософські підходи включають консеквентіалізм, деонтологію та віртуальну етику. Кожен з цих підходів має свої аргументи щодо того, чи можливо брехати в певних ситуаціях.

Консеквентіалізм: Цей підхід базується на тому, які наслідки мають дії. З цієї точки зору, іноді брехати може бути виправданим, якщо це сприяє загальному добру і мінімізації зла. Наприклад, брехня, що врятує життя або запобігає серйозним стражданням, може бути підтримана з консеквентіалістської точки зору.

Деонтологія. Цей підхід базується на моральних правилах і обов'язках. З точки зору деонтології, істина та чесність завжди є моральною обов'язковістю, незалежно від наслідків. Тому брехати заборонено, оскільки це порушує моральні норми.

Віртуальна етика. Цей підхід акцентує на характері і моральних якостях людини. Віртуальність визнає важливість розвитку моральної компетентності. З цієї точки зору, брехати є поганою дією, оскільки воно веде до втрати доброчесності.

Отже, відповідь на питання «чи можна іноді брехати» залежить від вашого філософського підходу та конкретної ситуації. Важливо враховувати обставини, моральні принципи та наслідки, перш ніж вирішити, чи можна взяти на себе відповідальність за брехню.

Хайнацький Олександр,

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ПРОСВІТНИЦТВО – ЕПОХА РУЙНАЦІЇ ДОГМ

Просвітництво — епоха, що відлунює думки, що дали поштовх сучасному світові. Вона відзначається не тільки науковим прогресом, а й руйнацією догм, які довгий час утверджувалися в суспільстві. Цей період, протиставляючи розум і традицію, приніс глибокі зміни у світогляд, науку та соціальну сферу.

В серці просвітництва лежала віра в силу розуму та науки. Філософи цього часу виступали за раціоналізм, вважаючи, що через розум людина може досягти істини. Це відбулося на поширенні освіти, яка стала ключем до визволення від невігластва та зневіри.

Багато просвітників виступали проти догматичного вчення церкви, підкреслюючи необхідність свободи думки та слова. Вони намагалися звільнити

суспільство від обмежень релігійного та політичного утиску, пропонуючи ідею громадянської свободи та рівності перед законом.

Проте, необхідно зазначити, що просвітництво не було однозначним. Незважаючи на важливі досягнення, воно також стикалося з критикою. Критики вказували на ризики втрати духовності через завершену раціоналізацію всіх аспектів життя.

У своїй сутності просвітництво — це дух, який надихає до дослідження, рефлексії та переосмислення. Його спадщина продовжує впливати на наше сучасне життя, нагадуючи нам про значення свободи думки, освіти та постійного пошуку істини.

Просвітництво — це не тільки історичний етап, а й завдання, що стоїть перед кожним з нас: підтримувати віру в розум, свободу та громадянську відповідальність, щоб створювати світ, який ґрунтується на знанні та толерантності.

Чулей Мирослава,

Студентка гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

ЯК СОКРАТ РОЗУМІВ ФІЛОСОФІЮ

Філософія - це пошук знань через застосування логіки та розуму. Сократ стверджував, що такі знання можна отримати через взаємодію з навколишнім середовищем. Сократ, зокрема, продемонстрував, що філософія має справу з дослідженням предметів, хоча таке дослідження рідко створює знання про предмет.

Сократівські діалоги Платона передають, що філософія є самодослідженням, досліджуючи інші риси існування та визнаючи межі знання. У «Євтіфроні» Платон розкриває природу філософії через діалоги Сократа, коли той постає перед судом над розбещеними молодими людьми.

Сократ запитує Евтіфрона, чи настільки він розуміє божественні речі, що може звинуватити свого батька в злих вчинках (Платон 3). Він йде вперед і змушує Євтіфрона дати йому визначення благочестивості, щоб той застосував це на свій захист. Євтіфрон відповідає йому, що благочестивий шукає справедливості.

Сократ, здається, не задоволений цією відповіддю, і просить його описати особливі риси благочестивих дій. Завдання Сократа полягає в тому, щоб знайти конкретні якості, які призводять до благочестивості дії. У відповідь Євтіфрон стверджує, що благочестиві вчинки роблять богів щасливими (Платон 5).

Однак Сократ заперечує це визначення, зазначаючи, що грецькі боги завжди були в конфлікті. Він стверджує, що суперечки між богами виникли в результаті дебатів про те, що було моральним і аморальним, а дії, які могли подобатися одним богам і дратувати інших богів, були як морально правильними, так і неправильними, згідно з визначенням. Це змушує Євфіфрона здатися в його спробах пояснити Сократу характер благочестя. Він не пропонує стислого визначення, і Платон виконує своє завдання, показуючи, що аспекти благочестя невідомі.

Сократ також демонструє значення цього браку певного знання в Апології, коли він описує якості мудрості. Захищаючись від відсутності віри в богів, Сократ висуває, що він вірить у духовність, і тому смішно стверджувати, що він не вірить у самих богів, коли він вірить у їхні речі (Платон 29). Дійсно, Сократ все своє життя намагався примиритися зі словами дельфійського оракула про те, що він наймудріша людина.

Оскільки він не вважав себе мудрим, Сократ жив у гонитві за тим, щоб знайти людину, яка була б мудрішою за нього. Сократ слідкував за ремісниками, політиками та іншими, хто вважав себе мудрим, але, оцінивши їх, він виявив, що вони не були мудрим, хоча були обізнаними.

Сократ описав їх як вправних людей і професіоналів, але вони не змогли підтвердити свої знання. Це скерувало Сократа на його філософську думку про те, що наймудріша людина - це та, яка стверджує, що нічого не знає. Говорячи так, Сократ мав на увазі, що ми не можемо стверджувати, що знаємо щось, якщо не зможемо підтвердити наше знання того, що ми стверджуємо, що знаємо.

Це змушує мене думати, що в усіх справах є місце для сумнівів, і саме через виправдання люди можуть зрозуміти правду. Гарною ілюстрацією невизначеності є Аполлогія, коли Сократ пояснює, чому йому не шкода свого життя. Він каже, що страх смерті не повинен впливати на наш вибір, тому що ми навіть не знаємо, що таке смерть, і не повинні боятися того, чого не знаємо.

Значення філософії

Нарешті, Сократ демонструє цінність філософії своїми відповідями тим, хто вважає, що він повинен припинити практику перевірки інших і залишити Афіни.

«.....але чи можете ви тримати язик за зубами, і тоді ви можете піти в чуже місто, і ніхто не буде втручатися в вас? ...і якщо я повторюю це щодня, щоб говорити про чесноти та про ті інші речі, про які ви мене чуєте? досліджувати себе та інших є найбільшим благом людини і що неперевірене життя не варте того, щоб жити». (Платон 39)

Сократ зазначає, що нашим суспільствам не вистачає чогось такого важливого, тому що ми зосереджуємося лише на негайному задоволенні й не думаємо над проблемами глибоко. Він пояснює, що багато людей, як правило,

ігнорують філософські проблеми та вважають їх марною тратою часу, оскільки вони схильні зосереджуватися на розв'язаннях питань, на які немає відповіді. Але чи не суперечить те, що він ставить запитання, коли вважає, що на них немає відповіді?

Що таке філософія: висновок

Щоб зрозуміти, чи варте життя неперевірене життя, ми повинні спочатку зрозуміти, чи варто життя саме по собі. У щасливі моменти ми всі відчуваємо, що життя варте того, щоб жити, але коли вимоги цього життя долають нас, ми відчуваємо, ніби життя негідне. Саме в найгірші моменти ми також намагаємося перевірити, чи є наше життя цінним.

У цей час ми схильні досліджувати своє життя, щоб отримати від нього максимум. Тому філософія є цінною, особливо для тих, хто обирає мислити по-філософськи з відкритим розумом. Усе, що нам потрібно зробити, це вибрати наші цінності та навчитися думати та розмірковувати.

На закінчення я скажу, що філософія означає різні речі для різних людей, але вона має справу з логікою, рефлексією та питаннями в пошуках мудрості.

Література

1. Платон. *П'ять діалогів: Евтіфрон, Апологія, Критон, Менон, Федон*. Г. М. А. Грубе, пер. Індіанapolis: Hackett Publishing Company, 1981. Друк.

Юрійчук Василь,

Студент гуманітарно-педагогічного факультету,

Викладач-консультант:

Культенко Валентина Павлівна

Девіз Ф.Бекона "Знання-це сила, знання-це влада"

Френсіс Бекон, видатний англійський філософ і філософ науки XVI століття, славиться своєю фундаментальною роботою у галузі науки та філософії. Його девіз "Знання - це сила, знання-це влада" став відомим в усьому світі та визначив основи його поглядів на природу та значення знань.

Девіз Френсіса Бекона "Знання - це сила, знання - це влада" визначає важливість знань у сучасному світі. За моєю переконаністю, цей вислів не просто фраза, але заклик до розуміння та використання сили, яку приносить нам освіта.

Бекон вважав, що знання має величезну силу, яка може трансформувати суспільство та змінювати природу людського існування. Він вбачав знання як ключовий інструмент для досягнення прогресу та розвитку. Висловлюючи переконання у тому, що розуміння природи та використання наукових принципів

дозволяють ліпше управляти оточуючим світом, Бекон закликав до систематичного збирання та аналізу знань.

Девіз Френсіса Бекона "Знання - це сила, знання - це влада" є не лише мудрим висловом, а й країнознавчим для розвитку суспільства. Він підкреслює ключову роль знань у формуванні інтелектуальної сили та забезпеченні контролю над довкіллям.

Знання надає людині інструменти для розв'язання складних завдань та прийняття обґрунтованих рішень. Воно є ключовим елементом успіху як на особистому, так і на колективному рівні. Здатність володіти інформацією та розуміти її сутність визначає конкурентоспроможність та досягнення в різних сферах життя.

Бекон також підкреслює, що знання дає владу. Це вказує на те, що ті, хто мають доступ до високоякісної освіти та інформації, можуть впливати на прийняття рішень у суспільстві. Знання дозволяє керувати власним життям та вносити значущий вклад у розвиток суспільства.

Тому, девіз Бекона не лише закликає до навчання, але й наголошує на важливості активного використання набутих знань для досягнення високих цілей та сприяння загальному прогресу.

По-перше, погляд на девіз Ф. Бекона дозволяє нам розглядати знання як ресурс, що надає людям конкурентну перевагу. В сучасному суспільстві, де інновації та технології швидко розвиваються, освіченість стає ключовим фактором для досягнення успіху. Знання дозволяє людям розуміти світ навколо себе, а також активно впливати на нього.

По-друге, девіз підкреслює, що знання має владу. Це означає, що ті, хто має глибокі знання в певній галузі, можуть керувати і впливати на події у цій сфері. Освічені люди здатні приймати обґрунтовані рішення, розв'язувати проблеми та вдосконалювати світ навколо себе.

Крім того, девіз Ф. Бекона має соціальний аспект. Знання є інструментом для розвитку суспільства, адже освічені громадяни здатні сприяти економічному, науковому та культурному розвитку. Знання не лише розширює свідомість людини, але й сприяє формуванню громадянської відповідальності.

Знання, як сила та влада, визначають не лише індивідуальний успіх, але й колективний прогрес суспільства. Коли група людей об'єднує свої знання та ресурси, вони стають справжньою силою здатною перетворювати світ навколо себе.

Освічені спільноти мають здатність розуміти важливі проблеми, з якими стикається сучасність, і спільно розробляти стратегії їх вирішення. Колективна мудрість, що виходить із знань і досвіду кожного члена групи, робить її більш стійкою до викликів та ефективною в досягненні поставлених цілей.

Також, взаємодія освічених людей сприяє розвитку інновацій та новаторських ідей. Знання в різних галузях концентрується в руках тих, хто прагне вносити зміни та розширювати горизонти. Такий обмін ідеями та знаннями стає паливом для технологічного, економічного та культурного прогресу.

У кінцевому підсумку, колективна сила знань може перетворити суспільство, зробити його більш рівним та демократичним. Знання стає не тільки інструментом для індивідуального зростання, але й фундаментом для будівництва справедливого та розвинутого суспільства.

Девіз Ф. Бекона наголошує, що знання - це не тільки інтелектуальний капітал, але й сила, яку слід використовувати для досягнення влади над своїм майбутнім та сприяння процвітанню суспільства. Цей принцип актуальний у будь-якій епосі та відображає необхідність постійного навчання та розвитку, які є ключем до успіху в сучасному світі.

Отже, девіз Ф. Бекона актуальний не лише на рівні окремого індивіда, але й на рівні групи та суспільства в цілому. Знання, як сила та влада, відкриває перед людством необмежені можливості для досягнення високих стандартів життя та створення гармонійного, розвинутого світу.

У підсумку, девіз Френсіса Бекона "Знання - це сила, знання це влада" відзначається глибоким розумінням важливості знань у сучасному світі. Він наголошує на тому, що справжня сила знаходиться не лише у засвоєнні інформації, а в умінні використовувати це знання для досягнення влади та прогресу. Вплив цього девізу відчутний і сьогодні, коли суспільство надалі прагне досягти нових вершин завдяки розвитку науки та освіти.